Allegorice ✠ a ¶Benedicite dño oẽs virtutes eius. Et ꝑ hoc speci
ficat illũ ordinẽ qui dicit virtutes. Quito cõmendat eos a mi
nisterio: quo assistũt ⁊ mistrãt deo: Unde dicit: b ¶Ministri
eius/qui.s.semp ei assistitis: ⁊ q̃ ei mistratis/nũciantes homi
bus eꝰ volũtatẽ. Heb.j.d. Oñs sunt administratoriꝫ spũs in
ministeriũ missi ꝓpter
eos qui hereditatẽ ca
piũt salutis. Sexto cõ
mẽdat eos a cõformi
tate voluntatis suę cũ
volũtate diuia/cũ sub
iũgit: c ¶Qui faci
tis volũtatẽ eius.
Ipsi eñ in oib⁹ volũ
tatẽ eius facitũt: qz semp volũtatẽ eius aspiciũt in verbo. Et ꝗ
desiderãt ⁊ petũt filij ecclesię in seipsis fieri/cũ dicũt: Fiat vo
lũtas tua sicꝫ in cęlo ⁊ ĩ ẽra. Ultimo post laudẽ angelorꝫ inuitat
omnẽ creaturã ad laudandũ deũ/dicẽs: d ¶Bñdicite dño
oia opa eꝰ: celestia simul ⁊ ẽrestria. i. materiã laudis eꝰ ĩ vob
ꝓstate. Et oñdit q̃ ab oib⁹ ⁊ vbiq̃ laudari dz et bñdici: qz vbi
q̃ ẽraꝫ/ĩmo vbiq̃ creaturaꝫ effluit largitas suę bonitatis. Uñ
dicit: e ¶In oi loco dñationis eꝰ. i. in oi loco: qz vbiq̃
dñat: et ideo vbiq̃ laudari debet. Uñ in Ps. A solis ortu vs
q̃ ad occasũ laudabile nomẽ dñi. Et hoc planius hz alia lra: q̃
sic habet: In omib⁹ locis potestatis eꝰ: supple sunt. Et
vt cauda ⁊ caput offerat dño: sicut Leuit. iij. c. pręcipit: vbi
incępit/ibi terminat psalmũ dicẽs: f ¶Bñdic aia mea dño.
Hoc supra expositũ est. Sic ⁊ ipse dñs finẽ ad caput reduxit:
Matth. v. a. vbi de beatitudinib⁹ agẽs/in ꝓncipio ⁊ in fine po
suit: qm̃ ipsorꝫ est regnũ cęlorꝫ. Notandũ q̃ in his versib⁹ pos
sunt notari nouẽ ordines angelorꝫ/ab illo loco: Dñs in cęlo
parauit sedẽ suã/Ecce throni. Et regnũ/Ecce ꝓncipat⁹.
Dñabit/Ecce dominationes. Bñdicite angeli/Ecce an
geli. Potẽtes/Ecce archangeli. Facitis verbũ/Ecce che
rubin. Oẽs virtutes/Ecce ꝓtutes. Ministri eꝰ/Ecce po
testates. Qui facitis volũtatẽ eꝰ/Ecce seraphin.

Moraliter ✠ a ¶Bñdicite dño oñs virtutes eꝰ. Virtutes cõmunit
dicũt miracula ⁊ opa mirabilia. Uñ Matth. xiij. a. Herodes
audiuit famã ꝺ iesu/⁊ ait pueris suis: Hic ẽ iohãnes baptista:
ipse surrexit a mortuis: ⁊ iõ ꝓtutes opant ĩ eo. Et dicũt hę vir
tutes/eꝰ. i. dei: qz a gra eꝰ dant. Hę bñdicũt deo: qñ tendũt
ad glriaz dei: Sz maledicũt deo: qñ nõ ad dei/sz ad hoĩs faciẽt
glriã referũt: ꝓm q̃ dz/Job. j. a. q̃ Job ꝓsurgẽs diluculo offe
rebat holocausta ꝑ singulos filios: Dicebat eñ: ne forte pecca
uerint filij mei ⁊ bñdixerint deo in cordib⁹ suis. i. maledixerint.
Et qz bñdictio ꝓpe nõ ex optib⁹ fit: sz ab opantib⁹/bñ exponẽs
subiũgit: b ¶Ministri eꝰ q̃ facitis volũtatẽ eꝰ. i. vos q̃ ei
ministrare videmini/⁊ opa bona q̃ dñs vult facere: supple/bñ
dicite dño: oia ad ipsi⁹ gloriã ⁊ nõ ad ꝓpriã referẽtes. j. Cor.
x. g. Siue mãducatis siue bibitis vel aliud q̃d facitis/oia ĩ glriaz
dei facite. Et ꝗ mõ nr̃a opa bñdicẽt dño: Uñ ⁊ adhuc subdit:
d ¶Bñdicite dño oia opa eꝰ. i. q̃ ipso volente fiũt. Uel
opa dei ꝓprie dicũt hoĩes. Esa. lxiij. c. Opa manuũ tuarꝫ oẽs
nos. Ps. Ipse fecit nos ⁊ nõ ipsi nos. Hoc aũt debent facere
hoĩes/⁊ si nõ amore: tñ timore: Quia/ e ¶In oi loco dña
tiões eꝰ: et iõ ĩ oi loco põt punire hoĩes q̃ ei noluerit bñdice
re. Uñ/ ¶Bñdic aia mea dño. Itẽ magis ꝓprie ꝓlatis dz:
d ¶Bñdicite dño oia opa eꝰ. Opa eñ dñi/sunt boni ꝓ
lati: quos dñs constituit: Ut supra dictũ est. Ps. ij. Ego autẽ
cõstitut⁹ sũ rex ab eo ⁊c. Qui aũt cõstituunt ab homib⁹ intui
tu ꝓsanguitatis vel cõmodi tpalis: opa sũt hoĩum. Uñ de mul
tis hodie põt dici illud Ps. Opa manuũ hoĩum: Os habẽt et
nõ loquent ⁊c. Zach. xj. d. O pastor ⁊ idolũ. De talib⁹ dicit
Osee. viij. a. Ipsi regnauerũt ⁊ non ex me: ꝓncipes extiterũt:
⁊ nõ cognoui. Tales non bñdicũt dño: sed potius maledicũt:
qz ꝑ eos blasphemat. Ro. ij. d. et Esa. lij. b. Nomẽ dei ꝑ vos
blasphemat int̃ gentes. Sed a bonis bñdicit: e ¶In omi lo
co dñatiõis eꝰ. i. in oi ꝓlatione: q̃ est dñatio christi/nõ ꝓla
torũ. j. Pet. v. a. Nõ dñantes ĩ cleris. Judicis. viij. e. in ꝑsona
boni ꝓlati dixit gedeon: Nõ dñabor vĩ/nec dñabit ĩ vos filij

Al. †dñm
Al. †facitẽtes
Al. †dñm
Matth. 6. b.
Ps. 112.
Notanꝫ hic nouẽ ordines angelorum
Ps. 99.
de pręlatis
Ps. 2.
Ps. 113.

meus: sed dñabit vob dñs. q. d. id q̃d sequit: f ¶Bñdic aia
mea dño/nõ mihi. Sibi eñ bñdicit: q̃ se dñm esse appetit: et
sibi de benefactis gloriã ascribit. Eccli. lj. a. Laudabit vsq̃ ad
mortẽ aia mea dominũ. Dñs det nobis ita laudare seipsum
vsq̃ ad mortẽ: vt post mortẽ in vita ęterna laudemus eum in
ęcula ęculorꝫ: Amẽ.

f benedic anima mea ⁊ dño.
¶Psalmus dauid.
Shikim
Benedic aia mea (CIII.
⁊ dño: dñe deꝰ meꝰ ma
gnificat⁹ es ⁊ vehemẽt.

¶Expo. Ps. CIII. Al. †dñm
Benedic aia mea dño ⁊c. Al. †dñm
Titul⁹. Psalmus dauid. Titu
lus iste patet: qz sępe Al. †nimis
supra habitus est. In
ꝓcedẽti psalmo hortabat creaturas ad bñdicendũ dñm. Sed qz nõ cessat deꝰ bñfa
cere nobis/nõ debemꝰ cessare bñdicẽtes dñm: ꝓm q̃d in Ps. Ps. 48.
dz: Cõfitebit tibi cũ bñfecerit ei. Ideo iterũ ĩ ꝗ psalmo/crea
turas ad dei laudẽ admonet. Et sic patet intẽtio psalmi. Mo
dus. Tripertit⁹ est psalm⁹. Primo monet bñdicere deũ ꝑ cę
lũ ⁊ terrã ⁊ ornatũ eorꝫ. Secũdo per mare ⁊ eius ornatũ: ibi:
Hoc mare magnũ. Tertio sese semp cantaturũ domino
ꝓmittit: ibi: Cantabo dño. Et quia primo in se sentit dei
bñficia: ideo primo animã suã exhortat/dicens: g ¶Bñdic
anima mea domino. Et quare benedicẽdus sit/subiũgit:
Cõmẽdans ipsum primo a potentia/cum dicit: Dñe. Secũ
do a bonitate/cum dicit: Deus meus. Tertio a magnificẽ
tia/cũ dicit: Magnificatus es. s. in nobis nõ in te. Quar
to cõmendat eum ab excellentia magnificentię et maiestatis/
cum dicit: Vehemẽter. Deus in seipso magnus/in se non
ꝗ augeꝰ nec minuit
g Bñdic ⁊c. Possũt etiã/ĩmo debẽt exponi isti ꝗsus mysti Allegorice
ce. Et ꝓmo allegorice: vt ꝓpha seipsũ excitet ad bñdicẽdũ ⁊c̃ũ
ꝑ eis q̃ facta sũt de christo/dicẽs: Bñdic aia mea dño.
Quare: Quia h Dñe/christe/ĩ cui⁹ noĩe oẽ genu flectit/cę
lestiũ ẽrestriũ ⁊ infernorꝫ: Phil. ij. b. i Deꝰ/nõ pur⁹ hõ. k
Deꝰ/dat⁹ mihi a pne ad redẽptionẽ. l ¶Magnificat⁹ es/
ĩ resurrectiõe. m ¶Vehemẽter/ĩ ascẽsiõe. Et iõ magnifica
tus es vehemẽter: qz parificat⁹ es vehemẽter/hũiliat⁹ vsq̃
ad carnem: sed vsq̃ ad mortẽ/mortẽ autẽ crucis: Phil. ij. b.
✠ Propter q̃d
g ¶Bñdic aia ⁊c. Moraliter: dicit vir iustus et religio/ Moraliter
sus/recolens christi bñficia sibi ⁊ alijs impẽsa: volẽs alios in
uitare ad christi laudẽ: Primo seipsũ inuitat vt nõ solũ dicẽ
do: sz etiã faciẽdo inuitet. Efficacior eñ est ꝑdicatio exẽpli q̃ꝫ
ꝓbi. Uñ Greg⁹. sup Ezech. Ad hoc vt seruet ꝓitas ꝑdicãdi
⁊ teneat/necesse ẽ altitũdo viuẽdi: Iõ cępit iesus facere ⁊ do
cere: Act. j. a. Iõ dicẽ Paul⁹: Ro. xv. d. Nõ audeo loq̃ aliq̃d
eorꝫ q̃ ꝑ me nõ efficit christ⁹. Dicit q̃ bon⁹ ꝑdicator: Bñdic
anima mea dño. Aia dicit/non tñ lingua: Matth. xv. a.
Esa. xxix. d. Ppl's h labijs me honorat. j. Cor. xiij. c. Nã si
orẽ lingua: spũs me⁹ orat. i. flat⁹: mens aũt mea sine fructu ẽ.
Dño/nõ mũdo: sicꝫ in Ps. Beatũ dixerũt ꝓphẽ cui hęc sũt. Ps. 143.
Et Zach. xj. a. Bñdict⁹ deus/diuites facti sum⁹. Mũdũ aũt
nõ deũ bñdicũt: qui magis diligũt mũdũ q̃ꝫ deũ. Illi ꝗo eũ
bñdicũt: q̃ eũ magis diligũt ⁊ mar⁹ estimãt. Uñ addit cõmẽ
dãdo ipsũ: Primo a potẽtia/cũ dicit: h Dñe. Dñs eñ no
mẽ ẽ potẽtię: vt dicẽ Amb. Exo. xv. a. Dñs q̃si vir pugnator/
oipotẽs nomẽ eꝰ. Secũdo a sapiẽtia/cũ dicit: i Deꝰ. Deꝰ
eñ interpretat̃ videẽs. Heb. iiij. d. Oia nuda sũt ⁊ aperta oculis
eꝰ ad quẽ nob sermo. Eccli. xxiij. c. Oculi dñi multo plꝰ luci
diores sup solẽ circũspiciẽtes oẽs vias hoĩum. Tertio a clemẽ
tia/cũ dicẽ: k Deus. i. mihi datꝰ. Esa. ix. b. Paruulꝰ natꝰ ẽ
nob ⁊ filꝰ datꝰ ẽ nob. Et ad q̃d: In potestatẽ nr̃ę redẽptiõis.
Ps. Redẽptionẽ misit dñs ꝓphẽ suo. j. Cor. vj. d. Empti est Ps. 110.
ꝑcio magno. In viaticũ nr̃ę pegriatiõis. Joh. vj. f. Caro mea
est cib⁹ ⁊ sanguis me⁹ pot⁹. Quarto cõmẽdat eũ ab hũilitat
excellẽtia/cũ dicẽ: l ¶Magnificat⁹ es vehemẽt: qz hũilia
tus vehemẽt: vt dictũ est supra. Eccli. xj. a. Sapiẽtia hũiliati
exaltabit caput illi⁹. Dicẽ g: Dñe deꝰ me⁹ magnificat⁹ es
vehemẽt. Ille aũt magnificat eũ q̃ tpales diuitias hñt/plꝰ
✠ amat deũ q̃ꝫ

auget nec minuit: sed in notitia nostra magnificat. Et qz domine talis ac tantus es: ideo te adorant: te collaudant: te magnificant omnes creaturę tuę: quarũ laudibus quasi quibusdã vestibus vndiq; circũdatus es. Hoc est qd sequit. a Confessionẽ & decorem induisti. Cõfessionẽ appellat laudes creaturarũ/quę illius magnitudinẽ confitent. Decorẽ dicit: qz in decore creaturarũ/illius decor agnoscit qui creaturas fecit. Sap. xiij.a. Quorũ etsi specie delectati deos putauerũt: sciant quãto his dominator eorum speciosior est. Post cõmendat eũ ab inęstimabili claritate & lumie/cũ dicit: b Amictus lumie sicut vestimẽto: qz lux vndiq; te circũfulget: qui habitas lucem inaccessibilẽ: sic dicit apostolus. j. Timoth. vj.c. Et bñ dicit/Amictus sicut vestimento: quia sicut vestimẽto velat corpus ne videri possit: ita adhuc a nobis sua gloria velat & celatur: vt nõ possimus eus videre sicuti est. Unde Esa. vj.a. dicitur de seraphin/q̃ duę alę tegebãt corpus eius. Duę alę tegentes nobis illã gloriã/sunt obscuritas creaturarũ & ęnigmatũ: quia videmus modo per speculũ & in ęnigmate: & debilitas oculorũ spiritualiũ. Deinde hortatur creaturas ad laudẽ domini. Et primo exhortat superiores creaturas/i quibus maxime relucet bonitas dei/ ꝓpter decorem/ ꝓpter ordinẽ/propter ꝓpetuitatẽ. Et ꝑmo inc eas cęlũ hortat vt laudet: et ostendit qm ipsũ cęlũ & nos debem⁹ laudare: qz illi⁹ creator est: Unde dicit: f Extendẽs cęlũ sicut pellẽ &c. Ad lram videt nob cęlũ sic pellis extensa: Et sic tabernaculũ tectũ fuit pellib⁹: ita cęlũ videt tectũ mũdi. Esa. liij.a. Pelles tabernaculoꝝ extẽde. Esa. xliij.d. Extẽdẽs cęlos sol⁹. Esa. lj.d. Qui extendit cęlos & fundauit terrã. Item/sicut pellem/dicit: qz sicut pellis animalis totũ corpus ipsius ambit & continet: ita cęlum totũ corpus mũdi complectit & includit. Postea illa q̃ cęlo continuant/ & nos per illa hortat benedicere/ cum addit: b Qui tegis aquis superiora eius. q.d. ideo cęlũ ipsũ & aquę quę sup cęlos sunt/ & nos te debemus benedicere: quia creasti ipsum cęlũ & aquas quę supra ipsum sunt. Has aquas dicit Beda super cęlos esse cõtiguas ad modũ crystalli ꝓgelatas. Deinde cõmendat ipsum a creatione & dispositiõe nubiũ/cum dicit: k Qui ponis nubẽ ascensũ tuũ. i. qui facis nubes ab imis in altũ ascendere. Et dicit ascẽsus nubiũ esse illius/cũ dicit/tuũ: quia ipso faciẽte/ascẽdũt nubes: sicut dicit Roma. viij.e. q̃ spirit⁹ postulat ꝓ nobis/eo q̃ facit nos postulare. Deinde cõmendat eum a velocitate operum/cum dicit:

Qui ambulas sup

Allegorice Propter qd & deus exaltauit illũ. In eodẽ. Humiliauit semetipsũ &c. Ubi Glo. Augl. Quãta humilitas: Hũiliauit se christus vsq; ad incarnationẽ/ vsq; ad mortalitatis hũanę participationẽ/ vsq; ad diaboli temptationẽ/ vsq; ad populi irrisionẽ/ vsq; ad sputa/ vsq; ad vincula/ vsq; ad alapas/ vsq; ad flagella/ vsq; ad mortẽ. Et si parũ ẽ hoc/aliquid de genere mortis addendũ est: Mortẽ aũt crucis. Ecce hũilitatis exemplũ/ superbię medicamentũ. Quid g superbis homo/o pellis mortiena: quid tendis sanies feda: qd inflas: Princeps tuus humilis est/ & tu superbus: caput humile/ & mẽbrũ supbũ: Absit &c. a Cõfessionẽ/christianor/te deũ confitentiũ. b Et decorem/ecclesię non habentis maculã neq; rugam: Eph. v.f. c Induisti. i. his ornatus es & vestitus. d Amictus lumine. i. sanctis luminosis: e Sicut vestimẽto: Sancti em̃ sunt lumen: Matth. v.b. Vos estis lux mundi. Phil. ij.b. Lucetis sicut luminaria in mũdo. Itẽ sũt vestis christi: qz eũ & corp⁹ suũ qd est ecclesia ornãt. Esa. xlix.e. Omib⁹ his velut ornamento vestieris. Posset etiã hoc esse thema in transfiguratione. Tunc em̃ fuit christus amictus lumine sicut vestimẽto: sicut dicit Matth. xvij.a. Resplẽduit facies eius sicut sol: vestimenta autẽ eius facta sunt alba sicut nix. f Extendẽs cęlum. Posset aliquis quęrere: quomõ induit dominꝰ ꝓfessionem & decorẽ & est amict⁹ lumine: Et respondendũ est q̃ per ꝓdicationem apostolorũ fuerũt homines edocti: et sic credẽtes dederunt deo confessionẽ & decorem/ & luminosi facti sunt.

Deus extendit cęlũ sacre scripture sicut pellem p aplos et predicatores

Et hoc est quod dicit: Tu dico/extendens cęlũ: id est diffundẽs sacram scripturã quę celat arcana dei quam extendit & diffudit in omnẽ terram: Et hoc g Sicut pellem: id est sicut sancti ꝓdicatores extensi sunt & diffusi in omnẽ terram. Pellis a mortuo animali extrahit: per quam designant prędicatores/ propter mortificationẽ carnis quam debent habere: quã habuerunt apostoli/martyres/ & cõfessores. Unde. j. Corinth. ix.d. dicebat apostol⁹: Castigo corpus meũ et in seruitutem redigo/ ne forte cum alijs ꝓdicauero/ipse reprobus efficiar. Sed nũquid ante extẽderat hoc cęlũ: Nonne iudęi habuerunt sacram scripturã: Ita: sed velatã. Unde addit: h Qui tegis aquis: id est obscuris mysterijs: i Supiora ei⁹: id est corticem scripturę. s. litterã (Et sic fiat hypallage) id est ꝓfunda & alta sacramẽta/tegis superficie & cortice litterę. Vel superiora sacrę scripturę: sũt duo pręcepta charitatis: de quibus. j. Corinth. xij.d. Adhuc excellentiorẽ viam vobis demonstro: Si linguis hominũ loquar & angelorũ: charitatem autẽ non habeam &c. Hoc texit dominus/aquis: id est insipiditate cerimoniarũ & legalium obseruãtiarũ. De quo velamine dicebat apostolus. ij. Corinth. iij.d. Usq; in hodiernũ diem idipsum velamen in lectione veteris testamenti non reuelatũ quod in christo euacuat. k Qui ponis nubem ascensum tuum: in ascensione. Act. j.a. Videntibus illis eleuatus est: et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Et hoc meruit per humilitatem passionis. Unde bene sequitur:

Qui ambulas sup

* amat deũ q̃ diuitias. Ꝓhemenk aũt eũ magnificat: qui oẽs diuitias & seipsũ contemnit & relinquit propter eum: Sicut prolixius dictũ est supra: ibi: Magnificate dominũ mecũ. Luc. j.e. Magnificat aia mea dominũ. Eccli. xliij.d. Terribilis dominus & magnus vehemẽter: et mirabilis potentia eius. Qui ꝓ nõ deũ sed mundũ vel seipsũ magnificauit: per confessionẽ & pnitentiã emendet quod delicit: Quia sequit: a Confessionẽ & decorem induisti: id est illum qui se per confessionẽ lauat & decorat/tu intras in eum per gratias: & facis eum quasi vestem tuã: sicut supra dictũ est per auctoritatem/Esa. xlix.e. Omnibus his velut ornamẽto vestieris. Gal. iij.d. Quicũq; baptiçati estis in christo/christum induistis. Et nota q̃ ꝑmo dicit/Confessionẽ: et post addit/decorem: quia confessio animã decorat. Judith. viij.a. Erat iudith inęstimabilis pulchritudinis. Judith interpretat confessio. Ps. Confessio & pulchritudo in conspectu eius. Inde sequit illuminatio gratię: quia vt dicit Gregor⁹: principiũ illuminatiõis est hũilitas verę confessionis. Unde bñ sequit: d Amictus lumie sicut vestimẽto. Ps. Quoniã apd te est fons vitę: et i lumine tuo videbim⁹ lumẽ. Ipsis aũt qui cõfitent & faciunt pnitentiã/dabis cęlũ in prędmio. Hoc est quod sequit: f Extendens cęlum sicut pellem. q.d. quãtum extendit homo suam pellem in pnitentia: tantũ extendis ei de cęlo: id est de cęlesti prędmio: Et etiam plus: quia mensuram bonam & confertam & coagitatam & supefluent: m &c. Luc. vj.f. Vel sic/Extendens cęlũ &c. q.d. dominꝰ extendit et exponit nobis cęlũ vęnale: sicut pelliparij extendunt suas pelles in foro. Augustinus i psona christi: Vęnale habeo. Quid: Regnũ cęlorũ. Quo emit: Pauptate regnũ: laboze reḉes: morte vita. Et qz his oportet eũ emi/multi nõ emunt: Unde bene sequit: b Qui tegis aquis/tribulationũ: superiora eius. q.d. nec videbit/nec habebit sine tribulatione. Act. xiij.d. Per multas tribulatiões oportet nos intrare in regnum cęlorũ. Gen. vj.c. Inundauerunt aquę diluuij: & eleuauerũt. Tribulationes autem libentius sustinent: quando verbũ dei frequenter auditur: Unde et bene de prędicatoribus sequitur: k Qui ponis nubes ascensum tuum. Nubes dicunt prędicatores: qui pluunt aquam doctrinę. Job. xxxvij.b. Frumentũ desiderat nubes. Christus est frumentũ. Joh. xij.d. Nisi granum frumẽti cadens in terram &c. Qui vt crescat in mentibus fidelium desiderat nubes

* ꝓdicatoꝝ. Esa. lx.b.

Moralite

Ps. 33.

Ps. 95.

Ps. 35.

a Cõfessionẽ & decorẽ indũisti: amict⁹ lumie sicut vestimento. Extẽdẽs cęlũ sicut pellẽ: qui tegis aqs supiora ei⁹. Qui ponis nubẽ ascẽsũ tuũ:

Al. circũamictus lumẽ sicut vestimentũ

Al. ꝓtegit in

Al. ponit nubes

Al. eius

a ¶ Qui ambulas sup pennas ventoꝝ.i. velociter opa/ris:sic velociter currit. Et dr̃/sup pēnas: qz vent⁹ dicit hīe pēnas ꝓpter velocitatē. Postea cōmēdat eū a misterio ange/loꝝ/cū dic: b ¶ Qui facis angelos tuos spūs.i.facis vt spūs tui sint angeli.i. nūcij :sic dr̃ Daniel.vij.c. Milia miliū mistrabāt ei ꝛc. Et nō solū minoꝝ:sz ma/ioꝝ facit mistros su/os: Vñ dicit: c ¶ Et mistros tuos/facis: d ¶ Igne vrentē.i. ardētes charitate :sic sūt illi de seraphin/fa/cis tuos mistros:sic dr̃ Esa.vj.b. Missus est ad me vn⁹ de se/raphin. Deinde cōmēdat eū a creatiōe trę z stabilitate ipsius: Vñ dicit: e ¶ Qui fundasti terrā sup stabilitatē suā.i. illā fecisti stabilē. Et ideo/ g ¶ Nō iclinabit i sęculū sęcu/li. Sed obijcit:qz nō videt terra hīe fundamēta:ꝓm illd Job xxvj.b. Qui appēdit terrā sup nihil. Et Job.xxxviij.a. Ubi eras qū ponebā fūdamēta trę: Et post:Sup q bases ei⁹ soli/datę sūt: Solo. Immobilitas trę/dr̃ esse ei⁹ stabilitas z fūda/mētū. ¶ Nō inclinabit i sęculū sęcli. Eccē.j.a. Terra aūt in ęternū stat. Sic exposuim⁹ istos ꝓsus ad litterā.

Allegorice ✠ a ¶ Qui ambulas sup pēnas ventoꝝ.i. sup virtutes sanctoꝝ: sic dicit Glo.q.d.merito oīs supasti/in cęlos ascen/dens:qz oēs supasti i virtutib⁹ i terra viuēs. Dedit eīm ei dōs spīm nō ad mēsurā: Job.iij.d. Postq̃ aūt in cęlos ascēdit:in/de misit angelos suos ad custodiā fideliū aiaꝝ: Vñ bñ subdit: b ¶ Qui facis angelos tuos spūs: z ministros tuos igne vrentē. Oino sic sup expositū ē. Vel sic/ b ¶ Qui fa/cis angelos tuos spūs.i.q fac dona spūsscti suos nūcios/mittēs eos i apl'os. Vel sic/ b ¶ Qui facl angelos tuos spūs.i.q facit nūcios suos.s.apl'os/qs p orbē terrarū missur⁹ erat/spūales. Prius eīm q̃ ꝓfirmati essent p missionē spūssan/cti/caro erāt z carnales: sed p spīm sanctū in eis missū/facti sūt spūs.i.spūales. Pš. Verbo dñi cęli firmati sunt: z spū oris ei⁹ ois virt⁹ eoꝝ. c ¶ Et mistros tuos.i.apl'os: d ¶ Igne vrentē.i.eos inflāmasti igne spūssancti/vt vrerēt vitia in pec/catoribus. Threñ.j.e. De excelso misit ignē in ossibus meis. Apl'is aūt ꝓfirmat/dñs posuit eos q̃si fundamēta ecclię: Vñ sequit: e ¶ Qui fundasti trā.i.ecclesiā: f ¶ Sup stabilita tē suā.i. sup fundamentū suū/qd̃ sunt apl'i. Pš. Fundamēta ei⁹ i mōtib⁹ sctis. Et qz sic fūdata ē supra tā firma fūdamēta: z sup firmā petrā christū: g ¶ Nō inclinabit.i.nō corruet. h In sęculū sęculi.i.nunq̃:ꝓm qd̃ dōs dixit petro: Lucē. xxij.d. Ego rogaui p te vt nō deficiat fides tua.

Pš.32. Pš.86.

Moraliter ✠ p̃dicatorū. Esa.lx.b. Qui sūt isti qui vt nubes volant.

Prędicatores dicunt nubes
- Propē velocitatē. Esa.lx.b. Qui sūt isti ꝛc.
- Quia ęcundāt terrā. Esa.xlv.b. Rorate cęli desuper et nubes pluāt ꝛc.
- Quia terrā irrigant. Job.xxxvj.d. Qui effundit imbres adinstar gurgitū.
- Quia vento ducunt. Job.xxxvij.b. Nubes spargūt lumē suum.
- Quia suspensi. Job.vij.c. Suspendiū elegit anima mea.
- Quia tonant cōminando. Pš. Vocē dederunt nubes. (Pš.76.
- Quia coruscant miraculis. Pš. Illuxerunt coruscatiōes tuę orbi terrę ꝛc. (Pš.76.

Per has nubes dñs ascendit et crescit in suis mēbris:quādo.s.auditores moꝝes suos dirigunt ꝓm doctrinā prędicatoꝝ: Unde addit: a ¶ Qui ambulas super pennas ventorū.i.qui in hominib⁹ es/z proficis in virtutib⁹ eorū:quę sūt pennę quę ad cęlū eleuant. Vento aūt cōparat homo ꝓpter velocē transitū vitę eius. Sed vita multorū nō est pēnata:sed plūbata:ideo descēdūt in pfundū maris.i.ęternę amaritudinis. Exo.xv.b. Submersi sunt q̃si plūbum in aquis vehemētibus. Job.xxj.b. In pūcto ad inferna descendūt. Itē pennę molles sūt: z dñs sup pēnas ambulat.i. sup animā mollē.s.pīam/misericordē/suauē et benignā ꝛc. Et vt melius ad p̃dicationem p̃dicatoꝝ se emēdent/necesse est vt p̃dicatores sint vita spirituales z cęlo feruētes: Unde adhuc de ipsis subdit: b ¶ Qui facis angelos tuos spiritus. Angeli sunt p̃dicatores z sacerdotes. Malach.ij.b. Labia sacerdotis custodiūt sciē/tiā:z legē requirent ex ore eius: angelus eīm dñi exercituū ē. Ipsi etiā sūt ministri dñi:z hos facit domin⁹: d ¶ Igne vrentē/ p cę/lū et feruorē p̃dicatio/nis. Hiere.v.d. Ecce ego do ꝓba mea i ore tuo i ignē:z ꝓpīm istū i ligna. Ex b̃ sequit q mētes auditoꝝ trenk p malis z ꝓfoꝝtank in bonis: Vñ addit: e ¶ Qui fūdasti trā sup stabilitatē suā. Terra moralis/est cor hoīs:i q seminat verbū dei vt fructū operū afferat/Lucē.viij.a. Exijt q seminat semīare semē suū:z dū semīat:aliud cecidit sec⁹ viā/z volucres cęli comedert illud:aliō sup petrā/z aruit:aliud i spinas/z suffocaue/rūt:aliō i trā bonā: Ut⁹ trę stabilitas ē timor dñi: ꝓm q dr̃ in Pš. Posuisti firmamētū ei⁹ formidinē. Et alibi: Terra tre/muit et quiuit.q.d.timor ipse ē ei quies. Et alit nō quescit hō nec stabilis ē. Eccē.xxvij.a. Nisi i timore dñi tenueris te instāter cito subuertet domus tua. Sed si ibi fuerit fundata hęc terra: g ¶ Nō inclinabit in sęculū sęculi: supple ad dexterā p ꝓsperitatē:nec ad sinistrā p aduersitatē:nec sursum p ambitiōnē:nec deorsū p desperationē:qz virt⁹ ē habit⁹ i medietate cōsistens. Vel/ ¶ Nō inclinabit i sęculū sęculi.i.in ęternū in inferno:qz sicut dr̃ Eccē.j.b. Timēti deū bñ erit i extremis:z in die defunctiōis suę bñdicet. i ¶ Abyssus sic vestimē/tū amict⁹ eius. Supra ad litterā cōmēdauit ꝓbā dñm in multis:hic iterū cōmēdat eū/ex eo q nō tm̃ superiorib⁹ impat: sz z inferiorib⁹. Vñ dicit: Abyssus sicut vestimētū amictus eius.i.terrę:qz sicut homo suo vestimēto circūdat:ita terra circūdat aqs. Abyssus quidē ē matrix aquaꝝ: Et tamē licz ita terram circūdet: tamē impio dñi z volūtate eius terra īmobilis stat. Secūdo cōmendat illum a suspensiōe nubiū:qz facit vt aquę in vapores resoluant: z vapores in nubes conglobent: z nubes iterum in pluuiam resoluant. Unde dicit: ✠ Sup mōtes stabūt

Allegorice sic: i ¶ Abyssus sicut vestimentū amict⁹ eius.i.terrę p quā supius dixim⁹ ecclesiā intelligi:q̃ circūdat abysso.i. multitudine aquaꝝ tribulationū z pęcutionū. Hęc est eīm arca in diluuio z nauicula petri in mari: quę licz fluctibus agitet:non tū submerget. Et ē abyssus m̃tiplex:quia est

Abyssus
- Materialis. Gen.j.a. Tenebrę erant sup faciem
- Peccati. Pš. De abyssis terrę iterum (abyssi. (Pš.70.
  reduxisti me.
- Profundus peccatoꝝ. Pš. Ponēs in thesauris (Pš.32.
- Tēporalis pęcutio: vt hic. Et Mau (abyssos.
  j.b. In diluuio p̃tereūte cōsummationē faciet.
- Pęnę ęternę. Exo.xv.a. Abyssi cooperunt eos.
- Cor vanū. Hiere.xvij.b. Profundū est cor hominis z inscrutabile.
- Profūditas sacrę scripturę. Pš. Abyssus abyssū (Pš.41.
- Iudicioꝝ. Pš. Iudicia dei abyss' m̃ta. (iuocat (Pš.35.
  Ro.xj.d. Qr incōprehēsibilia sūt iudicia ei⁹ ꝛc.

✠ Sup mōtes .i.sup

Moraliter: i ¶ Abyssus sicut vestimentū amictus ei⁹.s.terrę moralis:q̃ est cor homis in fide z timore fūdati et stabiliti. Abyssus dicunt dei iudicia:sic.s. Iudicia tua abyss⁹ m̃ta. Et bene sequit ad fidē z timorē: Qui eīm credit z timet: sępe cogitat de iudicijs dei. Et hęc dicit/vestimentū: quia tuet a frigore ęterno. Job.xxix.c. Iustitia indut⁹ sū. Apocē. xvj.c. Beatus qui custodit vestimēta sua ne nudus ambulet. Ex b̃ aūt timore/z ex memoria iudicij dei/sequit vitatio peccati: z prudentia ad bonū faciendū:qz Eccē.j.c. dicit: Timor dñi expellit pcm̃. Et ibidē.b. Initiū sapientię timor dñi. Et iterū.c. Plenitudo sapiētię timere deū. Propē hoc bñ sequit:

✠ Sup mōtes

Pš.35. Pš.35.

Ad litterā

Allegorice

Moraliter

Vt ambulat

Vt facit

Vt suos

Vt flagrantē

Vt fundauit

Vt firmitatē eius

Vt palliū

Vt ipsius

a Sup mõtes stabũt aquę. Hoc ad litterã/verũ ē: Nubes eñ incũbũt mõtib⁹. Tertio cõmẽdat eũ a dissipatiõe inundatiõis diluuij: Cum eñ vult/inundatiões facit: cũ vult/dissipat: Uñ dicit: c Ab increpatiõe tua fugient. i. a flatu ventoꝝ tuoꝝ: sicut puer fugit a voce pedagogi sui. d A voce tonitrui tui formidabunt. i. ad modũ formidãtiũ se habebunt: qz fugiẽt a sono tonitrui. Et sumit ibi vox ꝓ sono. s. gen⁹ ꝓ specie. Quarto cõmẽdat eũ ab emissiõe fulgurũ ⁊ tonitruũ in eodẽ ꝓbo. Et ē sensus: homies formidabũt a voce tonitrui: ⁊ ꝓpter coruscatiões ⁊ fulguratiões. Quito cõmẽdat eũ ab opatione ⁊ tẽpestatũ ⁊ trãquillitatũ: Uñ dicit: f Ascẽdũt mõtes. i. fluctus ad modũ mõtiũ. g Et descẽdũt campi. i. post eleuationẽ i tpe trãqllitatis redigunt i planicie q̃si in cãpũ. Et h/ h In locũ quẽ fundasti eis. i. i ꝛminũ quẽ posuisti eis. Hoc tñ totũ legit Glo. de diluuio: qd̃ fuit i dieb⁹ noe ab illo loco: a Sup mõtes stabũt aq̃. i. steterũt: sic dz ibi: Gen. vij. d. Quia aquę opuerũt cacumia mõtiũ qndecim cubitis: ⁊ qndecim cubitis altior fuit arca mõtibus quos opuerat. c Ab increpatiõe tua fugiẽt ⁊c. i. te imperãte ⁊ volẽte fugerũt. f Ascẽdũt mõtes. i. ascẽderẽt. i. visi sũt ascẽdere: qñ cacumia mõtiũ descẽdẽtib⁹ flumib⁹ apparuerẽt. g Et descẽdũt cãpi. i. apparuerũt valles in imo. Sic exponit de diluuio. Sz trop⁹ iste loquẽdi. s. q̃ ꝓsens vel futurũ accipiat ꝓ ꝓterito vix aliqñ repit: Sz q̃ ꝓns vl̃ ꝓteritũ ꝓ futuro sumat/sepissime inuenit in sacra scp̃tura. Sexto cõmendat eũ a coertione maris/cũ subiũgit: i Terminũ posuisti eis. s. aqs: k Quẽ nõ trãsgredient. Positi sũt eñ termi mari vt ibi qescat ⁊ nõ exeat: Uñ addit: l Nec cõuertent opire. i. vt opiant terrã. Hiere. v. e. Ne q̃ non timebitis: q̃ posui arenã terminũ mari ꝓceptũ sempiternũ qd̃ nõ ꝓteribit: Prouer. viij. d. Qñ circũdabat mari terminũ suũ: ⁊ legẽ ponebat aqs ne trãsirẽt fines suos. Septio cõmẽdat eũ a creatiõe fontiũ: Uñ dicit: n Qui emittis fõtes i ꝙuallib⁹. In mõtib⁹ eñ oriũt aq̃ ⁊ defluũt in vallib⁹/⁊ fiũt fontes. Prouer. viij. c. Necdũ fontes aquaꝝ erupant. Nec tñ fontes facit: sed ⁊ flumia deducit: Uñ addit: p Inter medium montiũ: per valles. s. pertransibũt aquę. Et ad quid erunt vtiles? Ad vsũ aialiũ: Unde sequit:

Potabũt oẽs

Allegorice a Sup mõtes. i. sup apostolos ⁊ ꝑmos ꝓlatos ecclie: b Stabũt aq̃. i. tribulatiões: Tũc eñ impetũ tribulationũ sustinebãt matores ecclie ꝓlati. Uñ dic Hiero⁹. Tũc laudabile fuit epatũ appetere: qñ dubiũ nõ erat ꝓ hunc ad palmã martyrij puenire. In tpe illo dixit apl's illud ꝓbũ/de q̃ multi ãbitiosi sibi applaudũt. j. Timoth. iij. a. Si qs epatũ desiderat/bonũ opus desiderat. Nũc aũt nõ ē appetẽd⁹ epat⁹: qz psecutio cessauit: Uñ addit: c Ab increpatione tua fugiẽt. s. psecutores ⁊ psecutiões: qz videlicet increpauit dñs ⁊ afflixit mrtos de tyrãnis. Cessauit psecutio: quia timuerẽt alij: Unde subdit: d A voce tonitrui tui. s. cõminatiõis tuę: e Formidabũt/tyrãni. Et q̃ ꝑus q̃ ecclią insurrexerũt/postmodũ ipsi ecclesię hũilit obedierũt: Sic patet i paulo q̃ de psecutore ecclię fact⁹ ē ꝓdicator eiusdẽ: Act. ix. Uñ addit: f Ascẽdũt mõtes. i. supbi psecutores q̃ ecclesiã insurgũt. Ps. Supbia eorũ q̃ te odert ⁊c. Et ipsi idẽ facti: g Campi. i. hũiles ⁊ vtiles: descẽdũt/ꝓ obedientiã ⁊ hũilitatẽ. h In locũ quẽ fundasti eis. i. ipsã ecclesiã quã fũdasti o christe in sanguĩe tuo/eis/ad vtilitatẽ suã. Nõ eñ ꝑmittit eos ecclią tuã psecq̃ nisi q̃ntũ tibi placet: Quia i Terminũ posuisti eis/psecutorib⁹. k Quẽ nõ trãsgredient. Job. xxxviij. b. Circũdedi mare ꝛminis meis: ⁊ posui vectẽ ⁊ ostia: ⁊ dixi: Hucusq̃ venies ⁊ nõ ꝓcedes vltra: ⁊ h̄ ꝓfringes tumẽtes fluctus tuos. l Nec/eñ vltra/cõuertent opire trã. i. vt ex toto opiant trã. i. ecclią: licz a latere eã pulsent. Ad h̄ aũt vt hęc tra fructũ afferret/necessaria fuit irrigatio: Unde bñ subdit: n Qui emittit fontes. i. ꝑdicatiõis fluẽta. Esa. xij. a. Hauritetis aquas in gaudio. o In cõuallib⁹. i. in apl'is ⁊ ꝑdicatorib⁹ hũilib⁹: q̃ nõ solũ valles ꝓpt hũilitatẽ/sed etiã cõualles dicunt ꝓpt geminã charitatẽ. Et dicit ꝑdicatio eoꝝ fons/nõ cisterna: quia ibi erat viua aqua iugiter: dicẽte dño/Matth. x. c. Nolite ꝑmeditari q̃liter respõdeatis: dabit eñ vobis in illa hora q̃d loq̃mini: q. d. nõ deficiet vobis aqua doctrinę: sz iugit affluet/vñ secure effluere potestis. Sed non sic q̃ habent tñ cisternas. i. qui firmauerũt paucos sermones: q̃s cũ dixerit/exhausti sũt. De h̄ Prouer. v. c. Bibe aquã de cisterna tua. q. d. si nõ habes fontẽ/sed tñ cisternã: tu bibe tibi: ⁊ nõ alij festines effũdere. Sz si fõtes habes: Seq̃t ibi: Deriuent fõtes tui foras: ⁊ i plateis aq̃s tuas diuide. Uñ aũt debeãt venire aq̃ istaꝝ fontiũ/subdit: p Inter mediũ mõtiũ ꝓtrãsibũt aq̃. Mõtes sũt duo testamẽta: de q̃b⁹ debẽt emanare fontes ⁊ aquę ꝑdicatiõis. Zach. vj. a. Ecce q̃ttuor quadrigę egrediẽtes ō medio duoꝝ montiũ. Et mõtes ęrei/ꝓpt sonoritatẽ ꝑdicatiõis ⁊ durabilitatẽ: qz Luc. xvj. d. Facilⁿ est cęlũ ⁊ terrã ꝑterire q̃ de lege vnũ apicẽ cadere. Et de bis

Montes duo testam

* a Sup mõtes. i. sup mentes a terra ⁊ ab omi peccato eleuatas. b Stabũt aq̃/sapientię. Eccli. xv. a. Qui timet deũ faciet bona ⁊c. Et post addit: Aqua sapiẽtię salutaris potabit illũ. Et sic/ c Ab increpatiõe tua/quã facis incurrendo timorẽ: ⁊ dãdo cognitionẽ abyssi iudicij tui: fugient. s. homies vitia. Job. xxxiij. c. Increpat q̃z p dolorẽ i lectulo. i. in ꝓscia. Uel ad lrãz: in lectulo infirmitatis. Tũc eñ timẽt homines ⁊ ꝑmittũt se fugere peccata. Eccli. xxj. a. Quasi a facie colubri fuge peccata. d A voce tonitrui tui. s. cõminatiõis tuę q̃ cõminaris pctõrib⁹ de pęnis ęternis. e Formidabũt/ipsi pctõres. j. Regl. ij. b. Dñm formidabũt aduersarij ei⁹: ⁊ sup ipsos i cęl' tonabit. Job. xxxvij. a. Tonabit de⁹ in voce sua mirabilit. Sz nũq̃d habẽt vocẽ tonitrua? Uriq̃. Apocl. x. b. Locuta sũt septẽ tonitrua voces suas. Et eodẽ: Signa q̃ locuta sũt septẽ tonitrua: ⁊ noli ea scribere: Hę sunt septẽ pęnę inferni/ꝓ septẽ vitia. Postea ꝓo nõ fugiũt vitia: sz ⁊ aggrediunt bona opa vitę actiuę ⁊ cõtẽplatiuę: Uñ sequit: f Ascẽdũt mõtes ⁊ descẽdũt cãpi in locũ quẽ fundasti eis. Mõtes sũt viri ꝓtẽplatiui: q̃ ascendũt ꝓtẽplãdo ⁊ desiderãdo i cęlũ: qd̃ ē locⁿ quẽ dñs fũdauit eis ad ascẽdendũ illuc. Campi/sũt actiui: q̃ descẽdũt ꝓ cõpassionẽ ad miserias ꝓxiorꝝ. Uel alit: Mõtes/sũt ꝓlati: q̃ ascendũt ꝓ dominiũ: Contra illud. j. Pet. v. a. Nõ dñantes i clero. Et Eccli. xxxij. a. Rector̃ te posuerẽt: noli extolli ⁊c. Cãpi/sũt subditi: q̃ descẽdũt ꝓ eoꝝ depssionẽ. Et nota q̃ mõtes querc⁹ ferũt/⁊ porcos pascũt: sz cãpi fruges ferũt/⁊ pascũt boies. Sz i ꝑmo sensu ꝓ seq̃mur: h Terminũ posuisti. s. mõtib⁹ ⁊ collib⁹. i. ꝓtẽplatiuis ⁊ actiuis. k Quẽ nõ trãsgredient/vt ꝓtẽplatiui nõ pl⁹ sapiãt q̃ oportet sape: nec sint pscrutatores maiestatis. Et actiui etiã modũ fuẽt: vt rõnabile sit obseq̃ũ eoꝝ: sic dz Ro. xij. a. Et si ꝓtẽplatiui nõ oia possint attingere secreta: ⁊ actiui nõ oia ꝑualeãt agere q̃ cupiũt: nõ tñ ꝓpt h̄ debẽt reliq̃re: hi cõtẽplationẽ/aut illi actionẽ/ad ꝑstina vitia reuertẽdo: Uñ bñ sequit: l Nec ꝙuertẽt/a via sua quã icęperẽt tenere: m Operire. i. vt opiãt/trã. Terrã opit: q̃ i trenis tractãdis ⁊ appetẽdis se ꝑplicat. Eccli. x. b. Nihil iniqus q̃z amare pecuniã: h̄ eñ animã suã vęnalẽ hz: qñ i vita sua ꝓiecit intima sua. Threñ. ij. d. Effusum ē i tra iecur meũ. Sz q̃d debẽt facere? In h̄ debent recoḡscere fragilitatẽ ⁊ ignorãtiã suã: ⁊ inde hũiliari. Et tũc forsitã dabit dñs eis gratiã attingẽdi vel agẽdi id qd̃ ꝑus nõ poterãt: Uñ sequit: n Qui emittis fontes. i. dona gratiaꝝ: o In cõuallib⁹. i. i cordib⁹ humiliũ. Jaco. iij. b. Hũilib⁹ dat gratiã. Et ꝑmittit: Deⁿ supbis resistit. Uñ et h̄ addit: p Inter mediũ mõtiũ ꝓtrãsibũt aq̃/gratiarũ: q. d. cõualles hũiliũ aq̃s istis replebunt: sed montes supboꝝ

* aridi remanebũt.

Ut. nõ bys
Ut. treuer tegere
Ut. temit

Ecclꝰ. 7. c.
Ro. 12. a.
Prouer. 2
Eccli. 3. c.

De diluuio

Ps. 73.

¶ a ¶ Potabūt oēs bestiē agri. ſ. aīalia domestica: ſed ⁊ ſilueſtria: Ūñ addit: b ¶ Expectabūt onagri in ſiti ſua. Hoc dicit/qz alia aīalia ſ̃pe bibūt: ꝗ onagri expectāt pluuiā de cęlo/⁊ multū ſuſtinēt ſuā ſitim. Et ſūt onagri aſini ſilueſtres. Dicit enim Iſiod. q̃ onos idē eſt qd̄ aſinus: agrios: idē qd̄ ſilueſter.

Allegorice. Vt. Filue. Vt. riuſcipiēt. Vt. ſitim ſuā. Vt. pullos volantia. Vt. vocē ſuā

a Potabūt oēs beſtiē † agri: b † expectabūt onagri in † ſiti ſua. Super † ea volucres cęli habitabunt: de medio petrarum dabunt † voces. Ri-

c̄ dere. Et de his aḋs/ a ¶ Potabūt oēs beſtiē agri. i. gētes q̃ erāt īcultę et ſilueſtres. Sz/ b ¶ Expectabūt onagri in ſiti ſua. i. magz indurati ⁊ feroces. ſ. iudęi q̃ expectabūt vſq̃z ī finē: in q̃ reliquię iſrl̄ ſaluę fiēt. Et in hoc bñ dicūt onagri. ſ. aſini ſilueſtres: Sūt enim ſine ſenſu/ſic aſini: ⁊ ſilueſtres. i. alieni a p̄ſepio dñi: Sz poſt expectationē hāc reddet eis ſenſus/⁊ ipſi reuertent̄ ad pręſepe dñi ſui: ſm q̃ d̄: Ro. xj. c. Cęcitas ex pte ꝗtigit in iſrl̄: donec plenitudo gentiū ītraret: ⁊ ſic oīs iſrl̄ ſalu⁹ fieret.

Moraliter * aridi remanebūt. Vt ſit mōtes gelboe: de q̃b⁹. ij. Regū. j. d. Mōtes gelboe/nec ros nec pluuia veniāt ſup vos. Idē etiā repetit dicēs: a ¶ Potabūt oēs beſtiē agri. i. ſimplices ⁊ idiotę his aḋs reficient̄. Sz/ b ¶ Onagri. i. feroces ⁊ ſupbi/expectabūt ī ſiti ſua. q. d. habebūt penuriā huiꝰ aquę. c ¶ Super ea volucres cęli habitabūt. Hic cōmēdat dñm a creatiōe auiū/⁊ inhabitatiōe eaꝝ: qz volucres cęli ab eo creatę habitāt ſup ea. i. ſup p̄dicta. Hoc dicit/qz in aere habitāt volucres: ⁊ aer eſt ſup mōtes ⁊ ſup fontes. Secūdo a cātu auiū: Ūñ dicit: f ¶ De medio petraꝝ dabūt voces. Hoc dicit/qz in ſūmo petraꝝ habitāt volucres/⁊ ibi cantāt. Tertio cōmēdat illū a creatiōe pluuiaꝝ. Unde dicit: b ¶ Rigās mōtes de ſupiorib⁹ ſuis. i. de eis q̃ ſūt ſupiora. i. de aere/q̃ eſt ſupior: Vel inferiores mōtes ⁊ minores de ſupiorib⁹ mōtib⁹: qz aḋ deſcendūt a maiorib⁹ ī minores. Quarto cōmēdat eū a fertilitate terrę naſcentiū: Ūñ dicit: l ¶ De fructu operū tuoꝝ ſatiabit terra. i. viri terreni ſatiabunt de fructu quē tu oparis in terra. Deinde cōmēdat eū ab vtilitate terrę naſcētiū/cū dicit: n ¶ Producēs fenū iumētis et herbā. q. d. ita vtilia facis eē trę naſcētia/q̃ nō ſolū paſcis ex eis boīes: ſ̄ ⁊ iumētaꝝ q̃ dediſti ī auxiliū boīm.

Ps. 146. Ps. Qui dat iumētis eſcā ipſoꝝ ꝛc. Et ad q̃d dat illā eſcas: Ut ſeruiāt boib⁹. Ūñ addit o ¶ Seruituti hoīm. i. vt ſeruiāt boib⁹: qz ⁊ ꝓpter h̄ facta fuerūt: ⁊ ꝓpter h̄ ſuſtentant̄ a dño. Nota

Est fenū
- Venialiū pctōꝝ. j. Cor. iij. c. Si q̃s ſupędificat ligna/fenū (nū/ſtipulā.
- Hypocritaꝝ. Job. xl. b. Fenū q̃ſi boſ comedet.
- Mutabilitas hūanę naturę. Eſa. xl. b. Oīs caro (fenū.
- Carnalis cib⁹: vt h̄: Producēs fenū iumētis ꝛc.
- Deut. xj. b. Fenū ex agris ad paſcendū iumenta.
- Spūalis cibus. Prouer. xxvij. d. Aperta ſūt prata ⁊ apparuerūt herbę virētes: ⁊ collecta ſūt fęna de mōtibus.

¶ Et ad q̃d ſuſtēnat

Allegorice ¶ Allegorice. c ¶ Super ea. i. ſup mōtes. i. ſup apl̄os ⁊ doctrinā eoꝝ: d ¶ Volucres cęli. i. viri ſcti/pēnis ſ̄ rutū ad cęlū tendētes: e ¶ Habitabūt: qz ī doctrina apl̄oꝝ ſtudebūt: ſic Hiero⁹/Aug⁹/⁊ alij. Et ſic/ f ¶ De medio petrarū. i. de cōmuni doctrīa apl̄oꝝ/ g ¶ Dabūt voces: p̄dicādo fidelib⁹: ⁊ diſputādo ꝯ infideles. Un dicebat Hiero⁹: Noli mihi credere/niſi q̃d dixero oſtēdā de nouo vel de veteri deriuatū. q. d. niſi de medio petraꝝ dem voces. Tñ nec illi mōtes. ſ. apl̄i: nec illi p̄dicatores ⁊ p̄lati q̃ eis ſucceſſerūt/a ſe habuerūt doctrinā ⁊ gr̄az p̄dicādi: qz ipſe de⁹ ē: h ¶ Rigās mōtes. i. apl̄os ipſos: k ¶ De ſupiorib⁹ ſuis: vt tuis: et eſt idē ſenſus/licet mutet pſona. i. de ſecretis ſuis: q̃ ſūt ſupiora ⁊ altiora ipſis mōtib⁹. Eccl. iij. c. Altiora te ne q̃ſierit. Vel ſupiora dicit gr̄az ⁊ ſapiaz: q̃bus rigat de⁹ corda ſuoꝝ. Jacob. j. c. Omne datū optimū ⁊ oē donū pfectū/deſurſū eſt ꝛc. Tūc rigauit mōtes: q̃ñ roꝛē igneū. ſ. ſpiñſctū effudit ī eos. Et q̃d p̄dicabāt ipſi apl̄i ⁊ imitatores eoꝝ: Paſſionē chriſti: Ūñ ſubdit: l ¶ De fructu operū tuoꝝ ſatiabit terra. i. de ſalute quā opat⁹ es ī medio trę/patiēdo h̄: tātū p̄dicabit minoribꝰ fidelib⁹ q̃ ſe ⁊ terrā reputāt ⁊ imoſ/q̃ ipſi ide ſatiati reficiēt. Propt̄ h̄ dicebat Paul⁹. j. Cor. j. d. Nos p̄dicam⁹ chriſtū crucifixū/iudęis q̃dē ſcandalū: gētib⁹ aūt ſtulticiā. Iſti nō reputabāt ſe terrā. De fidelib⁹ aūt addit: Ipſis aūt vocatis iudęis atq̃z gręcis/chriſtū dei ſ̄ tutē ⁊ dei ſapientiā. q. d. ita p̄dicamus eis fructū operū chriſti/q̃ ex h̄ q̃ſi d̄ ſapido cibo refecti/ſ̄ tutē aīę ſumunt. Dico/de fructu opeꝝ tuoꝝ/o de⁹: n ¶ Producēs fenū iumētis et herbā ſeruituti hoīm. Per iumēta ⁊ p ſeruitutē hoīm/intelligūtur fideles/chriſti ſeruitio mācipati: q̃b⁹ chriſt⁹ ꝓduxit fenū carnis ſuę: Quia Eſa. xl. b. Oīs caro fenū. Et merito ꝓduxit fenū: qz fact⁹ erat iumētū. Ūñ Ps. Ut iumētū fact⁹ ſum apd̄ te. Ul: Hō cū ī honore eſſet ꝛc. Hoc fenū exiccatū ē ī feruore paſſiōis: Tūc ſ̄ e fuit fenū: Sz q̃ſi herba fuit virēs ī vtero beatę ſ̄ ginis/⁊ etiā ī p̄ſepio. Sz h̄ herba creuit ī panē angeloꝝ: De quo

Moraliter: c ¶ Super ea: q̃ p̄dicta ſūt. ſ. fontes ⁊ mōtes. i. doctrinā ⁊ vitā apl̄oꝝ ⁊ ꝓbaꝝ: d ¶ Volucres cęli. i. viri ſpūales/ e ¶ Habitabūt. i. mēte ꝓuerſabunt ī eis cogitātes. ſ. quō de⁹ humilib⁹ dat gr̄az/⁊ ſupbis reſiſtit: vt dicit Jacob. iiij. b. Et q̃ de fluminib⁹ gr̄ę ei⁹ potabūt oēs beſtiē ſiluę. i. ſimplices ⁊ ſilueſtres hoīes ꝛc. Et q̃d cogitabūt/aliis dicēt: Et h̄ eſt q̃d dic: g ¶ Dabūt voces. ſ. hortādo ad hūilitatē ⁊ pēnitētiā. Sz qz op⁹ debet p̄cedere p̄dicationē: p̄mittit: f ¶ De medio petraꝝ. i. de medio durę ⁊ auſterę vitę ſuę. Et quā vocē dabūt: Illā. ſ. Act. xiij. d. Per multas tribl̄atiōes oportet ītrare ī regnū cęloꝝ. Et illā Matth. vij. b. Angusta ē porta/⁊ arta via q̃ ducit ad vitā. j. Pet. iiij. d. Si p̄mū a nob: q̃s finis eoꝝ q̃ nō credūt euangelio: Nota q̃ dic/De medio: qz nō ī p̄ncipio vitę: ſ̄ poſtq̃z ꝓbat⁹ fuerit hō/debet aliis p̄dicare. Deut. xv. d. Nō opaberis ī p̄mogenito bouis. Sz licet habeāt vitā durā: tñ h̄ūt a deo ꝓſolationē ītimā: Quia dñs ē/ h ¶ Rigās/aḋs gr̄aꝝ ⁊ ꝓſolationū: i ¶ Mōtes. i. ſctōs/q̃ ſūt ī ardua vita: ñ illos mōtes gelboe de q̃b⁹ ſup̄ dixim⁹. Et h̄/ k ¶ De ſupiorib⁹ ſuis. i. de gr̄a: nō d̄ aḋs fluminū/ſic ī terra ęgypti. i. ī eis q̃ mundū amāt: ſm q̃ de vtroq̃z d̄: Deut. xj. b. Terra ad quā īgredieris poſſidendā nō eſt ſic terra ęgypti de q̃ exiſti: vbi iacto ſemine ī hortoꝝ morē aq̃ ducunt irriguę: ſ̄ mōtuoſa eſt ⁊ cāpeſtris/de cęlo expectās pluuias. Fluui⁹ geon irrigat terrā ęgypti. Geon/iterp̄tat hiat⁹ terrę: ⁊ ſigt̄ auariciā: q̃ hiat ad terrā ſorbendā. Multi ſūt q̃ nō curāt irrigari de ſupiorib⁹: ſ̄ tm̄ de īferiorib⁹: ſm q̃d dic poeta: Det vitā/det opes: equū animū ipſe parabo. Non petūt cū aqua/ſimul irriguū ſuperius ⁊ īferi⁹: Joſue. xv. d. Sz d̄ ſctis d̄ Hiere. xxxj. b. Erit aīa eoꝝ q̃ſi hort⁹ irrigu⁹: ⁊ ſic fōs aq̃z. Poſt irrigationē autē gr̄ę/ſequit fruct⁹ opis: De q̃ ſ̄ dit: l ¶ De fructu operū tuoꝝ ſatiabit terra. Et p̄t legi ītrāſitiue. i. de fructu q̃ eſt opa: ſiue de opib⁹ q̃ ſūt fruct⁹. Et dic/tuorū/ deo attribuēs fructū ⁊ opa: qz ipſe īcrementū dat. Eſa. xxvj. c. Oīa opa nr̄a opat⁹ es ī nob dñe. Et dic: m ¶ Satiabit terra. i. coꝝ hoīs opantis illa opa: q̃ ide reficit ītern⁹. Ps. In custodiendis illis retributio mlta. Glo. qz nō tm̄ ꝓ eis ī futuro reddet p̄mīū: ſ̄ ⁊ h̄ ī eoꝝ custodia magnū eſt gaudiū. Vel p̄t legi trāſitiue: l ¶ De fructu operū. i. de fructu q̃ ſequit ex opib⁹/q̃ ſūt q̃ſi ſemina: ⁊ eoꝝ fruct⁹ eſt vita eterna. De q̃ fructu: m ¶ Satiabit terra. ſ. coꝝp⁹ ⁊ aīa. Ps. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. Vere ſatiabit: qz in te vno/q̃libet habebit q̃d volet. Q̃d īuit ī ſ̄ ſib⁹ ſequētib⁹. Ūñ dic: n ¶ Producēs fenū iumētis ꝛc. q. d. tu es ꝓducēs cuilibet q̃d deſiderat ī patria. Iumēta deſiderāt fenū ad paſtū: boīes herbā virentē ad viſū. Eccl. xl. c. Gr̄az ⁊ ſpecie deſiderabit oculus: ⁊ ſup hęc virides ſatiōes. Itē quātū ad guſtū habebūt

Ps. 73. Ps. 72. Ps. 48. Ps. 18. Ps. 16.

13. q. 1. c. ecclias. §. hic ita

Moraliter

Ad litterā

Q * deſideriū ſuū:

Et a d qd sustētat de ipsos hoīes: ⁊ ad vsū eoꝝ iumēta: Ut
hō p ossit facere pēnitentiā quā dūs ei iniūxit: Gen. iij. c. di/
cēs: In laboribꝰ comedes ex ea cūctis diebꝰ vitę tuę. Hoc est
qd sbiūgit: a Ut educas/tu deꝰ: panē. i. cibū: b De
tra: p laborē hoīm. Sz cū pane ꝓdimētū aliqd ē necessariū:
Unde addit de vino ⁊ oleo/dicēs: c Et
vinū lętificet cor hominis: vt ex/
hilaret faciē i oleo. Hoc dicit: qz oleū
est cōdimētū ciborꝝ. Et tūc gaudet hō in
mēsa/qn habet ꝓdimētū. Et hęc ꝓdimē/
ta faciūt panē comedi/q roborat hoīez:
Unde sbdit: b Et panis cor hois cō/
firmet. Et ñ solū hoīes ⁊ iumēta dūs nu
trit: ꝯ ⁊ arbores: Unde addit: k Satu/
rabūt ligna cāpi: Habēt em arbores
radicē p ore: ⁊ nutriūt calore ⁊ humore.
Et nō tm viles arbores: imo etiā maio/
res: Quia l Et cedri libani q̃s plā/
tauit. s. nutriūt. Et hęc ligna vtilia sunt
auibꝰ: Quia/ m Illic passeres nidificabūt. i. aues
minores: Sumit em ibi species p genere: qz passeres ibi nō
nidificāt in arboribus.

Ar. †educat
Ar. †cōfirmat
Ar. †silvarū
Ar. †Fulice
Ar. †altissimi

a Ut† edūcas panē d terra: et
b vinū lętificet cor hois. Ut
c exhilaret faciē in oleo: ⁊ pa/
d nis cor hois† ꝓfirmet. Satu/
e rabunt ligna† cāpi: ⁊ cedri li
f bani q̃s plātauit: illic passe/
g res nidificabūt. † Herodij
h dom⁹ dux ē eoꝝ: mōtes† ex/
i celsi ceruis: petra refugiū

Allegorice ✻ angeloꝝ: De q addit: a Ut educas panē: De q
Job. vj. e. Ego sū panis viuꝰ ⁊c. b De tra. i. de btā vir/
Ps. 84. gine. De q in Ps. Bndixisti dne terrā tuā. Et alibi: Terra
nra dabit fructū suū. Et iterū: Veritas de tra orta ē. i. de be
ata virgine. c Et vinū lętificet cor hois. i. sanguis
eiꝰ de vua corpis eiꝰ exprssus i torculari cruc'. De q Esa. lxiij.
a. Quare rubrū ē idumētū tuū: ⁊ vestimēta tua sic calcātiū i
torculari: Et rndet: Torcl'ar calcaui solꝰ. Hoc vinū lętificat
cor hois: qz christi passio cā est nrę lęticię ęternę. Vel expo/
nat de eucharistia/q̃ ꝯ lętificat: Et iō dr Eccs. ix. b. Come/
de cū lętitia panē tuū: ⁊ bibe cū gaudio vinū tuū: qz deo pla
cet opa tua. Et iō sequit: Oī tpe vestimēta tua sint cādida.
Et Exo. xxix. b. Erūt sacerdotes mei i religiōe ppetua. De
ꝯ seqt lętitia/⁊ ętna ⁊ tpalis/⁊ robur aię/ad resistēdū malo ⁊
faciēdū bonū. Unde bn addit: e Ut exhilaret faciē. i. vt
nos pducat ad lętitiā ętnā: Nō nris meritis: ꝯ g In oleo
suę miscōię. De q Can. j. a. Oleū effusū nomē tuū. Et bn in
ꝯ oleo: Nō em ex opibꝰ iusticię q̃ fecimꝰ nos: ꝯ fm suā mise
ricordiā saluos nos fecit: sic dicit apls ad Titū. iij. b. Ut/ e Ut
exhilaret/in psenti: f Faciē/cordis: g In oleo/illꝰ
miscōię. Ex ꝯ em gaudet mēs iusti/q christꝰ fecit nob hanc
miscōiaz/q p nobis sanguinē suū fudit. Et qz hāc miscōiaz
facit nob/q reficit nos sanguīe ⁊ carne sua: Unde addit: h Et
panis/corpis christi: i Cor hois ꝓfirmet: ad malū vi/
Matth. 6. b. tandū: ⁊ bonū faciēdū. Unde cū pmo petamꝰ: Fiat voluntas
tua ⁊c. statim subiūgimus: Panē nrm qtidianū/vl' supsubstā
tialē/da nobis hodie: Quasi dicamꝰ: vt tuā possimꝰ facere
volūtatē/ꝓfirma corda nra pane tui corpis. Et de ñ pane et
vino ⁊ oleo: k Saturabūt ligna cāpi. i. plebani/ho/
mines būiles/⁊ fortes sic ligna cāpi: l Et cedri libani
. i. potētes i sęcl'o: Cedrꝰ em alta ⁊ pcera arbor est. Et nota
ordinē: qz pus ligna cāpi/⁊ deide cedri: qz pus elegit dūs cō
tēptibiles q̃ nobiles. Unde. j. Lorꝯ. j. d. Videte vocationē ve
strā frēs: qz nō multi sapiētes fm carnē: nō multi potētes: nō
multi nobiles. Et nō oēs cedri: ꝯ illę tm q̃s plātauit: Nō em
oēs potētes ⁊ nobiles accesserūt ad fidē: nisi illi q̃s p̃destina
Ro. 8. f uit: q̃s ⁊ vocauit ad fidē. Sz tm/ m Illic. i. in illis cedris
q̃s plātauit/passeres nidificabūt. Per passeres/itel/
ligunt viri spūales: q patiunt tribulatiōes: ⁊ pēnis futurū vo
lāt. Hi nidificāt i illis cedris: qz i ptectiōe ⁊ sustētatiōe po/
tentū fideliū securi habitāt: ⁊ bonis opibꝰ q̃si ouis ponēdis
intendūt: oēs em psonę ecclīastice de mamillis regū ⁊ vberta
te potētū necessaria hūt. Unde Esa. lx. c. dr ad ecclīaz: Suges
lac gentiū: ⁊ māmilla regū lactaberis.

Allegorice

Moraliter ✻ desideriū suū: Qd inuit cū subiūgit: a Ut educas
panē de terra ⁊c. s. panē angeloꝝ de terra viuentiū. Vel/
panē. i. refectionē. b De tra. i. de corpe christi glificato.
Hęc est terra q̃ data ē i manꝰ ipioꝝ: Job. ix. c. Et i aspectu
huiꝰ terrę i patria reficient electi. c Et vinū. i. iebriatio
illiꝰ vuę passę ⁊ iocūditatis ętnę: d Lętificet cor hois.
Ps. Inebriabūt ab vbertate domꝰ tuę. e Ut exhilaret fa
ciē/hois: g In oleo/leticię: h Et/ille/panis cor hois
ꝓfirmet: vt nihil de cętero illō molestare possit. Et de ipo
k Saturabunt ligna cāpi: et cedri libani q̃s plā/
tauit. q. d. ⁊ minores ⁊ maiores satura/
bunt. Job. iij. c. Paruꝰ ⁊ magnꝰ ibi sūt.
Et/ m Illic passeres. i. ꝓtēplatiui/ni
dificabunt: in psenti p ꝓtēplationē ibi
habitātes: ⁊ i futuro ibi in ęternū manen/
do. Unde. s. Passer inuenit sibi domū.
n Herodij domꝰ. Superius ad lrazꝯ
posuit vnū vsū lignoꝝ ad qd sūt vtilia. s.
vt in eis nidificēt aues paruę ⁊ minores.
Unde dixit: Passeres. Hic ponit aliū vsū
siue aliā vtilitatē/vl' eādē alijs cōmunica/
tā: q ⁊. s. nō solū minores aues: ꝯ ⁊ maio/
res ibi habitāt. Unde dicit: Herodij do/
mus dux ē eoꝝ. Domꝰ. i. genꝰ: sic dr
Lucl. ij. a. Ipse erat de domo ⁊ familia dauid. Herodiꝰ/est
magna auis rapax: q̃ dicit/girfant. Est q̃ sensus: Herodij
domꝰ. i. genꝰ illiꝰ auis: o Dux ē eoꝝ. s. passeꝝ. i. minoꝝ
auiū i lignis nidificātiū. Nec solū arbores st vtiles auibꝰ: ꝯ
et p Mōtes excelsi ceruis: q ibi i siluis habitāt: ⁊ suū
habēt refugiū. Et nō solū hęc magna aīalia: ꝯ ⁊ minora. Unde
addit: q Petra refugiū herinacijs. i. hericijs: Hericꝰ
em solet habitare

De sacra v
c. vnico in
De cōse. di
c. accipite
† Ps. 83.
Ad litterā

Allegorice: n Herodij domꝰ dux ē eoꝝ. Sup di/
xerat q passeres nidificāt i cedris. i. spūales i potētibꝰ/p q̃s
sustētant. Sz posset q̃ri sic freqnt q̃rit: quare isti spūales ad
illos magnos ⁊ potētes i sęcl'o accedūt/⁊ curias itrāt aliqñ:
cū illos potiꝰ ꝓtēnere deberēt: Ad qd rndet/q ñ debēt eos cō
tēnere nec euitare: qz ipe christꝰ ñ euitat nec ꝓtēnit eos. Hoc
ē qd dicit: Herodij domꝰ dux ē eoꝝ. Herodiꝰ/est auis
rapacissima/oīm auiū maior: q ⁊ aqlā vincit: p quē itelligūt
rapaces q̃dones ⁊ diuites. Est q̃ sensꝰ: Christꝰ q ē dux pas/
serū. i. spualiū. Exo. xv. b. Dux fuisti i miscōia tua p lo quē
redemisti. Iste inquā/dux eoꝝ est domus/et/refugiū
herodij. i. hoīm rapacissimoꝝ/q̃tūcūq̃ mali sint/si velint
ad ipsū reuerti. Et facit q vincūt aqlā. i. diabolū: ⁊ fiūt du/
ces ipsoꝝ passerū: vt etiā alio sensu dicat: n Herodij do
mus. i. illi q pus fuerūt rapaces ⁊ mali: o Dux ē eoꝝ. i.
spūaliū: sic apparet exēplū i paulo ⁊ augustino: q p fuerī he
rodij ad pdādū aues christi. s. christianos: et postea facti st
duces ecclię. Unde de beniamin/de q descēdit paulꝰ/dr Gen.
xlix. d. Beniamin lupꝰ rapax/mane comedet pdā: vespe di/
uidet spolia. Et/ p Mōtes excelsi/sūt/refugiū cer/
uis. Cerui/q spineta trāsiliūt: sūt apli ⁊ magni spūales: qui
oēs spinas diuitiarū relinqndo/trāsilierūt. Isti hūt refugiū
⁊ hitationē i mōtibꝰ. i. i altitudīe mādatorū dei: circa q̃ st
eoꝝ cogitatio. Nec solū hi magni ⁊ spūales hūt suū refugiū:
ꝯ ⁊ ibecilles ⁊ minores. Unde addit: q Petra/q̃ ē christꝰ/est
refugiū herinacijs. i. illis qbꝰ adhuc aliq amore adhęrēt
✻ spinę diuitiar

Moraliter

Moraliter/de malꝰ plat' pt dici: n Herodij domꝰ dux
ē eoꝝ ⁊c. Hic cōpat duces ecclię. s. plātos/tribꝰ. s. herodio:
mōtibꝰ excelsis ⁊ petrę. Herodio: qz mlti ex eis st raptores/
⁊ subditos suos exactiōibꝰ excoriāt. Unde dr Mich. iij. a.
Audite pncipes domꝰ iacob: ⁊ duces domꝰ isrl': Nūqd ñ ve
strū ē scire iudiciū/q odio habet' bonū ⁊ diligit' malū: Qui
violent tollit' pelles eoꝝ desup eos: ⁊ carnē eoꝝ desup ossibꝰ
eoꝝ: Ecce herodij domus/q̃ est dux ecclię: Et dicit: Domꝰ ē
dux eoꝝ ⁊c. p Et mōtes excelsi. i. supbi elati/sūt du
ces/ceruis. i. religiosis: q oīa terrena trāsiliēdo reliquerūt:
Quicq̃ em etiā i religiōibꝰ sūt supbi plati. Sūt etiā petra/p
obstinationē: qz nō pūt recipe correctionē: Magnoꝝ em p/
pria est infirmitas: q̃ dr: Noli me tāgere. Et caput bestię dif/
ficile ē ad excoriādū q̃ totū corpꝰ: Ita plati difficiliores st
ad corrigēdū q̃ oēs subditi. Et hęc/ q Petra/est/refu/
giū heriacijs. i. diuitibꝰ spinosis: qz tales se defēdūt/dicē
tes/q plati ecclię sūt peiores q̃ ipsi. Eccl. xxxij. c. Nō pec/
✻ cator vitabit

Moraliter
Mali plati
parant trib

¶ em̃ solet habitare ĩ petris: ⁊ vescit̃ pomis. Postea cõmẽdat
dñm a vicissitudine corporũ supercęlestiũ. Et primo cõmẽdat a
cremẽt⁊ decremẽt⁊ lunę: Vñ dic̃: a ¶ Fecit lunã ĩ tpa. i.
vt distinguat ⁊ variet tpa. Solẽt em̃ abũdare hũores qñ ple
na ẽ luna: ⁊ in ortu eiꝰ frigiditas esse ĩ aere. Vñ ꝯ Geñ. j. b.
de sole ⁊ de luna: Ut sint in ąt in signa et
tpa ⁊ dies ⁊ annos ⁊c. Post cõmẽdat illũ
a vicissitudine diei ⁊ noct⁊: q̃ fiũt p ortũ ⁊
occasũ solꝰ. Vñ dic̃: c ¶ Sol cognouit
occasũ suũ. i. ita facit ac si cognosceret:
qz nũq̃ errat ĩ suo cursu. Eccs. j. a. Oriꝯ
sol ⁊ occidit: ⁊ ad locũ suũ reuertit̃. Po/
stea oñdit q̃sdã vtilitates huiꝰ vicissitudi/
nis. Prima ẽ: qz. s. q̃dã aĩalia q̃rt sibi ⁊ ca
tulis suis escas de nocte: q̃ ita de die ñ au/
derẽt q̃rere: Vñ dic̃: f ¶ Posuisti tene/
bras/sup trã/pꝰ p̃dictũ occasũ solꝰ: Et sic/
b ¶ Facta ẽ nox: et/ĩ ipa/nocte/ptrãsi/
bũt oẽs bestię siluę: q̃rẽtes sibi escas.
Postea oñdit specialit̃ de q̃busdã bestijs:
Vñ dic̃: m ¶ Catuli leonũ rugiẽtes
vt rapiãt. Et oñdit q̃ deꝰ illa etiã aĩalia pascit: qz ꝯ se ñ suf
ficũt ad acq̃rẽdũ cibũ: Vñ dicit: n ¶ Et q̃rãt a deo escã
sibi. Scda vtilitas ẽ: qz ista ferocia aĩalia ĩ die abscõdũt̃: ne
lędãt hoies: Vñ dic̃: p ¶ Oꝰ ẽ sol ⁊ ꝯgregati sũt/caru
li leonũ: r ¶ Et ĩ cubilibꝰ suis collocabũt̃: ĩ abscõdito
siluaꝝ. Tertia vtilitas ẽ: qz ĩ die videt̃ hoies suas opatiões
facere: Vñ dic̃: s ¶ Exibit hõ/orto sole/ad opus suũ: ⁊
ad operationẽ suam vsq̃ ad vesperã. Ostensis istis
operibus dñi: cõmendat eũ admirando a magnitudine ope/
rũ: maxime a magnitudine corporũ supercęlestiũ. Vñ dicit:
¶ Qz magnificata
spinę diuitiaꝝ vl minutoꝝ pctõꝝ. Post diuersa genera
christianorũ q̃ p genera aĩaliũ oñdit: de christo ⁊ ecclia gene
ralit̃ sbiũgit/dicẽs: a ¶ Fecit lunã. i. ecclia: b ¶ In tpa. i.
q̃ tpalit̃ trãsiret: nec sp sic esset. Nec mirũ: nã ⁊ ipe christꝰ sol
iusticię/venit ad occasũ passiõis. Hoc est qd̃ dicit: c ¶ Sol
. i. christꝰ: d ¶ Cognouit. i. p̃sciuit ⁊ approbauit: e ¶ Occasũ
suũ. i. morte suã: q̃ sic occidit vt oriret. Vñ Ps̃. Nunq̃d q̃ Ps̃. 40.
dormit nõ adijciet vt resurgat: Occidit q̃/qz voluit: ⁊ cũ oc/
cidit/tenebrę factę sũt ĩ apl̃is/q̃ spes defecit: ⁊ petrꝰ negauit.
Hoc ẽ qd̃ sbiũgit: f ¶ Posuisti tenebras ⁊ facta ẽ nox/
in cordibꝰ eorũ. Ad hrãz etiã/ab hora sexta vsq̃ ad horã nonã
tenebrę factę sũt: sic ꝯ Matth̃. xxvij. e. i ¶ In ipsa/nocte/
ptrãsibũt oẽs bestię siluę. i. dęmones. Sup dixim̃ be/
stias siluę vl agri/gẽtiles ꝯuersos: ibi: Potabunt oẽs bestię
agri: Hic dicim̃ eas dęmones: qd̃ bñ pt dici/ꝓpt diuersas
ꝓprietates ⁊ similitudines: sic christꝰ ꝯ leo: ⁊ diabolꝰ sil̃r ꝯ leo.
Hę bestię ptrãseũt ĩ nocte hac ꝯ loco ad locũ: q̃rẽtes q̃s de
uorẽt. Tunc em̃ cũ pctm̃ regt/maximã hũt opportunitatẽ no
cẽdi. Quos aũt generalit̃ vocauit bestias: deinde diuidit ĩ ca
tulos ⁊ leones/dicẽs: m ¶ Catuli leonũ/supple ptrãsibũt/
rugiẽtes vt rapiãt et q̃rãt a deo escã sibi. Leones di
cunt̃ p̃ncipes dęmonũ: Catuli leonũ/ꝓtẽptibilia dęmonia:
Oẽs ãt pascũt̃ erroribꝰ ⁊ pctis hoim. Sz qz nec tẽptare p̃mit
nisi deo pmittẽte: ait: n ¶ Et q̃rãt a deo. Ista opportunitas
nocẽdi maxie añ resurrectionẽ dñi pmissa fuit his bestijs: sz
postq̃ resurrexit/ex magna pte ablata ẽ eis: Vñ addit: p
¶ Oꝰ ẽ sol/iusticię: de sepulchro resurgẽdo: ⁊ clarificatꝰ to/
to orbe: q ¶ Et ꝯgregati sũt: q̃ añ erãt dispsi ad nocẽdũ.
Sz qz ꝓteritũ posuit ꝓ futuro certitudie ꝓphetica/sbiũgit:
r ¶ Et ĩ cubilibꝰ suis collocabũt̃. q. d. si q̃r⁊ vbi ꝯgregati
sũt: Ecce/ĩ cubilibꝰ suis. i. ĩ cordibꝰ dãnatorũ: q̃ erãt añ ĩ cor
dibꝰ saluãdorũ: ꝓm q̃ ꝯ Matth̃. xij. d. Cũ aũt exierit ĩmũ/
dus spũs ab hoie/ãbulat p loca iaąsa/q̃rẽs requiẽ: ⁊ nõ iue/
niẽs/dic̃: Reuertar ĩ domũ meã priorẽ. Et ĩ hac securitate:
s ¶ Exibit hõ. i. generalꝰ iustꝰ ⁊ fidelis: t ¶ Ad opꝰ suũ:
vt incipiat bonũ opari dũ licet. Nec tm̃ ad vnũ opꝰ incipiẽdũ:
¶ etiã ad multa pficiẽda: Vñ addit: v ¶ Et ad operationẽ
suã/multiplicẽ: qz dedit eis potestatẽ cuiuscũq̃ opis: sic ꝯ
Luc⁊. xix. b. Et b/ x ¶ Usq̃ ad vesperã. i. vsq̃ ad mortẽ
suã. De q̃ Job. ix. a. Venit nox/qñ nõ licet opari. Vl/Usq̃
ad vesperã. i. vsq̃ ad finẽ mũdi: i q̃ grauis ipetꝰ iferet ab
ãtichristo: itãtũ/vt vix liceat tũc bñ opari. Tãta em̃ erit pse/
cutio ĩ illis diebꝰ: q̃ si fieri posset/etiã electi mouerẽt̃: sic ꝯ
Matth̃. xxiiij. b. His oĩbꝰ ĩspect⁊/exultat ꝓba vl generalꝰ
iustꝰ: Et cũ
* cator vitabit correctionẽ: ⁊ ad volũta Moraliter
tẽ suã iueniet cõpationẽ. Propt̃ hoc dicit̃
Osee. v. a. Laqueꝰ facti est⁊ speculatiõi. i.
illis q̃s deberet⁊ speculãdo custodire. Sz
nec p̃lati nec laici deberẽt tãtũ amare tpa
lia/ꝓpt duas causas p̃ncipalit̃. s. qz oĩa ci/
to trãseũt: ⁊ qz si illa etiã sp manerẽt: ipsi
tm̃ cito morituri sũt. De his duobꝰ subdit:
a ¶ Fecit/dñs/lunã. i. tpalia: q̃ sic luna
crescũt ⁊ decrescũt. De qua Apoc⁊. vj. d.
Et vidi ⁊c. et luna tota facta ẽ sic sãguis.
b ¶ In tpa: qz finẽ hũt ⁊ trãseũt. Sap̃. v.
b. Trãsiert oĩa tãq̃ vmbra/⁊ tãq̃ nũcius
p̃teriẽs: ⁊ tãq̃ nauis ⁊c. aut auis q̃ trãsuo
lat ⁊c. aut tãq̃ sagitta emissa ⁊c. c ¶ Sol
. i. homo sapiens ⁊ sanctus: qui p solẽ significat̃: d ¶ Cog/
nouit occasũ suũ: qz. s. oportet eũ morĩ/licet horã mor/
tis ignorẽt. Oz aũt p solẽ itelligat̃ hõ sapiens/habet̃ Eccj.
xxvij. b. Hõ sapiẽs ĩ sapia manet sic sol: nã stultꝰ vt luna mu
tat̃. Hi cogscũt occasũ suũ: iuxꝰ illud Eccj. vij. d. Memora/
re nouissima tua: ⁊ ĩ ętnũ nõ peccab. Sz mali q̃ sp peccãt/ñ
cogscũt occasũ suũ/¶ potꝰ ortũ: qz faciũt festũ natal̃ sui: sic
herodes/Mar. vj. c. Et pharao/Geñ. xl. d. Et antiochꝰ. ij.
Machab. vj. b. Sz Eccs. vij. a. ꝯ: Melior ẽ dies mortis die
natiuitat⁊. Hoc maxie verꝰ ẽ in bono hoie: cui ꝯ Job. xj. d.
Cũ te p̃sũptũ putauerit: orier⁊ vt lucifer. s. ĩ morte. Sic q̃ sol
cogscit occasũ: ¶ pctores ñ cogscũt: qz pctm̃ excęcat eos. Vñ
addit: f ¶ Posuisti/pmittẽdo: g ¶ Tenebras/pctõrũ in
cordibꝰ malorũ: h ¶ Et facta ẽ nox. i. cęcitas mẽt⁊: q̃ ñ p̃/
uidet futura. Et/ i ¶ In ipsa/cęcitate: k ¶ Pertrãsibũt. i.
moriẽt̃: l ¶ Oẽs bestię siluę: hoies pctores reprobi: q̃ mo
riunt ĩ pctis suis: sic ꝯ de camri. iij. Reg⁊. xvj. d. q̃ mortꝰ
est ĩ pctis suis q̃ peccauerat ⁊c. Propt̃ h̃ petebat Ps̃. Illu/ Ps̃. 12.
mina oculos meos ne vnq̃ obdormiã ĩ morte ⁊c. q. d. nõ p/
mittas me mori ĩ cęcitate mẽt⁊: qz tũc ꝯe diceret inimicꝰ: prę/
ualui aduersꝰ eũ. Et q̃ sũt istę bestię/aptꝰ declarat/dicẽs:
m ¶ Catuli leonũ rugiẽtes vt rapiãt. Leo ẽ hõ potẽs/
supbꝰ/⁊ raptor p potẽtiã vl vsurã vl fraudẽ. Hui⁊ catuli/sũt
eorũ filij ⁊ imitatores. Prouer. xxix. b. Pricepsꝰ q̃ libẽt̃ audit
ꝯba mẽdacij: oẽs ministros hz ipsos. n ¶ Et q̃rãt/p exacti/
onẽ: o ¶ A deo escã sibi: Isti ei rapiũt bona dei. s. bona re
ligionũ/⁊ pauperꝯhoim: q̃ dei sũt. Et qd̃ faciũt vni ex istis/faci
unt deo: ꝓm qd̃ dictur est ĩ iudicio: Qd̃ vni ex minimis me/ Matth̃. 25. d.
is fecistis/mihi fecistis. Vñ de ipso iudicaturo sequit̃: p ¶ Oꝰ
est sol. i. oriet̃ sol iusticię. In scdo aduẽtu oriet̃ christꝰ sol iu
sticię: q̃ ĩ primo ortꝰ ẽ sol miscdię. Qd̃ sigt̃. ij. Machab. j. e.
Tps affuit q̃ sol refulsit qui p̃us fuit in nubilo. Christꝰ p̃us
fuit ĩ nubilo carnis: q̃ postmodũ apparebit ĩ claritate maiesta
tis. q ¶ Et/tũc/ꝯgregati sũt. i. ꝯgregabũt̃ istę bestię ad iu
diciũ: ꝓm q̃ dicit̃ Matth̃. xxv. c. Cũ aũt venerit filiꝰ hois ĩ
maiestate sua ⁊c. Postea etiã cõgregabũt̃ ad cõburẽdũ: ꝓm
illd Matth̃. xiij. d. Colligite p̃mũ cicania: ⁊ alligate ea ĩ fas/
ciculos ad cõburẽdũ. Qd̃ exponẽs postea/dixit: Sic erit in
ꝯsũmatiõe sęcl̃i: exibũt ãgeli/⁊ separabũt malos de medio iu/
storũ: ⁊ mittẽt eos ĩ caminũ ignis. Hoc ẽ qd̃ subdit: r ¶ Et ĩ
cubilibꝰ suis collocabũt̃. Cubilia reproborũ parata sũt/
⁊ strata ĩ iferno. Cuiusmodi stramẽt⁊: Esa. xiiij. c. Detracta
est ad iferos supbia tua: subt̃ te sternet̃ tinea: et opimẽtũ tuũ
erũt vermes. Esa. l. d. In dolorib̃ dormiet⁊. Et ne putaret ali
q̃s q̃ iniuste dãnarẽt̃: oñdit q̃ ꝓm opa sua iudicabũt̃: tã boni
q̃ mali. Vñ dic̃: s ¶ Exibit hõ/de sepulchro resurgẽs: t
¶ Ad opꝰ suũ. i. vt iudicet̃ vl p̃miet̃ ꝓm opꝰ suũ: nõ qd̃cũq̃
opꝰ: ¶ illd ĩ q̃ moriet̃: Vñ addit: v ¶ Et ad operationẽ su/
am/ꝯtinuatã: x ¶ Usq̃ ad vesperã/mortis: Hi⁊ em̃ faci
unt bona opa ⁊ nõ pleuerãt ĩ eis: Et sil̃r mlti peccãt: sz p pe/

 * nitẽtiã reuertũt

a Q magnificata sũt opa tua dñe. i. valde magnificata. Scdo cõmẽdat eũ a dispositiõe illoꝝ/cũ addit: b Oia i sapia fecisti. i. disposuisti. Postea ponit quartã vtilitatẽ hui⁹ vicissitudinis/diei ⁊ noctis: q̃ est fertilitas terrę: Vñ dicit: Impleta ẽ terra possessiõe tua.

Allegorice c ⁊ iust⁹: Et cũ tot ⁊ tãta eloq̃ ñ possit: admirãs/exclamat: a Q magnificata sũt opa tua dñe. q. d. eoꝝ magnitudinẽ/ pulchritudinẽ/ordinationẽ/ ⁊ finẽ/et locũ vñ. pcesserũt/eloq̃ nõ possũ. Sz ꝑ vnũ scio ⁊ dico/q̃ b Oia i sapiẽtia fecisti. i. i christo: q̃ ẽ dei ꝓt⁹ ⁊ dei sapia. j. Cor'. j. d. Quę oia adeo mlta sũt/q̃ c Impleta ẽ tra possessiõe tua: vl' creatura: Quia ad lrãz oia q̃ st i cęlo/i terra/i aere/ i aqs: a pte p filiũ facta st. Hysticeꝗ̃ no ua creatura p christũ facta ẽ. i. credẽtes in christũ exuẽtes veterẽ hoiez ⁊ induẽtes nouũ: q̃ creatura christ⁹ singulare granũ cadẽs i terrã/in incarnatiõe/mortuũ i passiõe/surgẽs ⁊ ascendẽs ⁊ spm̃ mittẽs/totã terrã ipleuit. Et tãgit ꝗ̃ tres psonas: a Q magnificata/Ecce potẽtia pris. b In sapia/ Ecce filij⁹. c Impleta ẽ tra possessiõe tua/Ecce spũs/ scti bonitas. Sap. j. b. Spũs dñi repleuit orbẽ terraꝝ.

Al. ⁊repleta
Al. ⁊creatura
Al. ⁊tibi repẽtia
Al. ⁊et magna
Hystice
Al. ⁊hic
Al. ⁊finxisti
⁊Epꝗ. 4. e.

Moraliter * nitẽtiã reuertũt: ꝓm ꝗ̃ nõ recipiẽt/ ⁊ ꝓm ea i qb⁹ mortui st. Scdm ꝗ̃ dicit apl's. ij. Cor'. v. b. Oẽs nos manifestari oportet añ tribunal iudicis: vt referat vnusq̃sq̃ ꝓpria corpis/put gessit/ siue bonũ siue malũ. q. d. oportet nos exire ad opus nr̃m ⁊ ad opationẽ quã fecim⁹ ad vesperã mortis nr̃ę. Et qz ꝗ̃ pęnis maloꝝ dixit: sdit ꝗ̃ saluatiõe iustoꝝ/dicẽs: a Q magnificata st opa tua dñe. Opa dñi ꝓpria st/misereri sp ⁊ pcere ⁊ saluare: sz dãnare nõ ẽ op⁹ eius ꝓpriũ. Vñ Esa. xxviij. f. Irascet vt faciat op⁹ suũ. q. d. irasci ñ ptinet ad op⁹ suũ. Vñ addit: Alienũ ẽ op⁹ eius: pegrinũ ẽ op⁹ eius ab eo. Hęc opa magnificata sũt valde: qz remunerat sup meritũ eos q̃s saluat. Et ꝗ̃/ b Oia i sapia fecisti. i. sapiẽt: licet nos rõnẽ nõ itelligam⁹ q̃re hi sũt p̃sciti ad dãnationẽ: ⁊ isti p̃destinati ad vitã. Ro. xj. d. O altitudo diuitiarꝝ ⁊c. Et p hãc sapientiã tuã/ c Impleta ẽ. i. iplebit: d Terra/viuẽtium: e Possessiõe tua. i. iust⁹ hoib⁹: q̃ st tua possessio. Vñ petebat moyses/Exo. xxxiiij. b. Auferas dñe iniqtates nr̃as atq̃ pctã: nosq̃ possideas. f Hoc mare. Scda ps: vbi monet bñdicere deũ p mare ⁊ ei⁹ ornatũ: Et mystice oñdit quõ dñs traducit ecclias p mare hui⁹ sęcli/ad lit⁹ patrię cęlestis.

Ad litterã Ad lrãz g̃ pmo cõmẽdat deũ a creatiõe mar⁹/cũ dicit: Hoc mare magnũ. Scdo a difficultate/cũ dicit: g Et spaciosũ manib⁹. i. difficile opatiõib⁹: qz i mari difficillie opant hoies. Tertio ab ornatu mar⁹/cũ dicit: h Illic reptilia. i. pisces: quoꝝ nõ ẽ numer⁹: et aialia pusilla cũ magnis. Quarto a latiõe nauiũ/cũ dicit: m Illic. i. i mari/naues ptrãsibũt. Et qz dixerat q̃ ibi sũt ⁊ pua ⁊ magna aialia: specificat ꝗ̃ magnis. Vñ dicit: o Draco iste quẽ formasti ad illudẽdũ ei. Draco/ẽ maximũ aial q̃ in mari hitat. Et licet sit magnũ ⁊ forte: tñ defacili illudit ei: cũ gallina assata quã ponũt i ptica: ⁊ ipse isequit gallinã: ⁊ ipsi isi- ⁊ liũt supra dorsũ

Allegorice f Hoc mare magnũ. Allegorice: hoc mare magnũ/ẽ p̃sens sęculũ: p qꝗ̃ oportet ecclias trãsire añq̃ veniat ad portũ terrę ꝓmissiõis terrę viuẽtiũ. Ipsũ est/magnũ et spaciosũ manibus. i. operib⁹ exercẽdis: tũ bonis/tũ malis. h Illic reptilia: mali ⁊ spũales neqtię/ ⁊ tẽptatiões diabolice/ ⁊ ipi dęmones: i Quoꝝ nõ ẽ numer⁹. Eccli. xj. d. Mltę em̃ sũt isidię dolosi. Et i ꝗ̃ mari st: k Aialia pusilla. i. falsi frẽs ⁊ hęretici: q̃ nõ apte nocẽt. l Cũ magnis. i. cũ potẽtib⁹ ⁊ pseutoribus ⁊ hęresiarchis. Et tñ/ m Illic naues. i. singulę ecclię/ n Pertrãsibũt/ad glãz ⁊ requiẽ/ p gubnatorẽ christũ: q̃ eas gubnacꝗ̃ crucis duc. De q̃ Sap. xiij. a. Bñdictũ lignũ p qꝗ̃ sit iusticia. Illic etiã ẽ/ o Draco/ille facinorosus. s. lucifer. Sz nõne religat⁹ ẽ i iferno: Sup ꝗ̃ sũt diuersę opiniones: Vñ ꝓm q̃sdã dicẽdũ q̃ religat⁹ ẽ: sz ꝗ̃ tñ ẽ p ministros. Sz ꝓm alios nõ est religat⁹: ⁊ ꝗ̃ ẽ p p̃sentiã

a Q magnificata sũt opa tua dñe/ b Oia i sapia fecisti: ⁊ iplẽ
c ta ẽ tra ⁊ possessiõe tua. d Hoc
e mare magnũ ⁊ spaciosũ ma
f nib⁹: ⁊ illic reptilia q̃ꝝ nõ est
g numerus. h Animalia pusilla
i cũ magnis: k illic naues ⁊ pẽr
l transibũt. m Draco ⁊ iste quẽ
n ⁊ formasti ad illudẽdum ei:
o

sui. p Quẽ formasti: Ad lrãz: ꝓm substãtiã formauit eũ: sz ipse cadẽs vitio ⁊ p supbiã suã/fact⁹ ẽ i ꝗ̃ mari: q Ad illudẽdũ ei: vt ei. s. illuderet i bonis ãgelis/ ⁊ a bonis hoib⁹. Et christ⁹ p̃cipuę illusit ei. Job. xl. d. Nũqd illudes ei q̃si aui: Et ibidẽ. d. An extrahere poterꝗ leuiathã hamo: Sic illudit aui ⁊ pisci/q̃ dũ vult escã deuorare/capit hamo vl' laqo: Sic diabolꝗ̃ illusit christ⁹/ ostẽdit ei escã hũanitatis: ꝗ̃ q̃ abscõdit ferrũ diuinitatis: ⁊ dũ voluit deuorare hũanitatẽ: captus est potẽtia diuinitatis. Hęc oia sũt in mari:

Moraliter f Hoc mare ⁊c. Moralit ꝓm Aug. hoc mare magnũ ⁊ spaciosũ/ẽ pcu piscẽtia. b Reptilia q̃ꝝ nõ ẽ nũer⁹/ st mõstruosę cogitatiões. Vl' ꝓm Bern. mare/est p̃sens sęculũ/amarũ ⁊ fluctuãs. Hoc tria genera hoim transeũt: noe/ dauid/iob: Ęcęcꝗ̃. xiiij. e. i. ordo p̃latoꝝ/cõtinẽtiũ/ꝓiugatoꝝ. Primꝰ naui: scdus põte: ttiꝰ vado trãsit. In vado ẽ laboriosũ ⁊ piculosũ iter: Periculũ em̃ ꝓbat/ ⁊ paucitas trãseũtiũ/ ⁊ pereũtiũ multitudo. Cõtinẽtiũ ordo ponte trãsit/iter securũ ⁊ breue: nõ tñ oino: Habet em̃ triplex piculũ: vl' si alti se vult q̃re: vl' si retro respiciat: vl' ibi stare ptẽdat. Nullũ em̃ hoꝝ patit põtis ãgustia Matth. vij. b. Arta via est q̃ ducit ad vitã. Qui se alteri vult q̃re: cito labit in ãgusto põte. Itẽ q̃ retro ꝓuertit/cito labit. Luc. ix. g. Nemo mittẽs manũ ad aratrũ ⁊ respiciẽs retro/ apt⁹ est reguo dei. Itẽ q̃ stare vult ⁊ pficere dissimulat: impedimẽtũ est his q̃ sequunt: vñ impellit vl' vt pficiat vel vt cadat. Pons iste triplici ligno cõpact⁹ est: Pęna corporis/ pauptate/obedientia. Pauptas sine voluntate ꝓpria/nullius apud deũ potest eẽ meriti vl' momẽti. Porro p̃lati sũt q̃ descẽdũt mare i nauib⁹: q̃ nec vadi nec põtis semita coartãt: vt discurrãt ⁊ occurrãt singul' cadẽtib⁹. Porro ascẽdũt vsq̃ ad cęlos: ⁊ descẽdũt vsq̃ ad abyssos: nũc spũalia et cęlestia: nũc ĩternalia ⁊ horribilia facta diijudicãtes. Nauis/charitas ẽ: q̃ aq̃s trãsit. Can. viij. b. Aquę multę nõ potuerũt extinguere charitatẽ. h Illic reptilia q̃ꝝ nõ ẽ nũer⁹: Vt supra. k Aialia pusilla cũ magnis. s. magni hoies/ ⁊ hũiles: Et magni deuorãt minores/ sic pisces i mari. Eccli. xiij. c. Pascua diuitũ pauperes. m Illic naues ptrãsibũt. s. p̃lati/ones/ seu p̃lati boni: q̃ debẽt defẽdere minores a morsib⁹ maiorũ: ⁊ vtrosq̃ secũ trahere ad portũ. Job. vltis. c. Ascendit simõ petr⁹/ ⁊ traxit rete i terrã plenũ magnis piscibus. o Draco iste quẽ formasti ad illudẽdũ ei. Per pniaz illudit diabolo: Sic Dan. vltis. e. Da mihi/inq̃t daniel/potestatẽ: ⁊ interficiã draconẽ absq̃ gladio ⁊ fuste: Tulit q̃ daniel picẽ ⁊ adipẽ ⁊ pilos/ ⁊ coxit parit: fecitq̃ massas/ ⁊ dedit i os dracõis/ ⁊ dirupt⁹ ẽ draco. Per picẽ itelligit luxuria. Eccli. xiij. b. Qui tetigerit picẽ/coinq̃nabit ab ea. Per adipẽ/superbia. Ps. Prodiit q̃si ex adipe iniqtas eoꝝ. Job. xv. c. Lucurrit aduers⁹ deũ erecto collo: ⁊ pingui ceruice armat⁹ ẽ. Per pilos/auaricia: Jõ p̃cipit leuitis Nu. viij. b. vt radãt oẽs pilos carnis suę: maxie qz recrescũt: silr reddit⁹. Hęc tria st coq̃nda sil'/igne pnię ⁊ charitatis: ⁊ colligẽda i massas/ꝓfitẽdo: qz ñ dz ibi extenuari pctm̃: ⁊ sic ꝓficiẽdũ ẽ i os diaboli: qz totũ i caput ei⁹ reuertet/q̃cq̃d peccãt hoies. Et ꝗ̃ mõ illudit ei sic ⁊ vrso: q̃ excęcat ⁊ ligat ⁊ ꝓberat. Et sciẽdũ q̃ diabol⁹ dr draco/ꝓpt multas ꝓpetates: q̃ notãt his ꝓsib⁹: Sibilat/igniuom⁹/heremi/babylonis/arenę/ Et maris icubitor: cristat⁹ edax/ volat/ingẽs: Os breue/cauda ligãs elephantẽ/puigil/ astu. Aspiciẽs/pugnãs/sens⁹ petit/ẽ capitos⁹. Sibilat. Sap. xvij. d. Siue spũs sibilans. Apoc. xiij. c. Loq̃bat vt draco. Est igniuom⁹/p suos ⁊ p se. Per suos: sic Actis. ix. a. Saul⁹ adhuc spirãs minaꝝ: ⁊ cędis i discipulos dñi. Per se. Apoc. xij. c. Descẽdit diabolus ad vos/hñs irã magnã. Sap. xj. c. Ira plenas bestias/aut vaporẽ ignis spirãtes. Itẽ ẽ i heremo. i. i hõib⁹ iculis: q̃ nullã recipiũt disciplinã. Hiere. xlix. g. Erit asor hiraculũ draconũ. Asor iterꝗ̃ tollẽs foramẽ: ⁊ tales ita colligati ⁊ ita obstinati sũt/q̃ nõ ẽ i eis loc⁹ paru⁹ p quẽ itroeat disciplina vl' correctio. Hi sũt squamę corpis di-

Per penitẽ illudit diab

Ps. 103.

Ps. 72.

Diabol⁹ di draco ꝓpt multas ꝓpeta draconis c uenientes

* aboli: vt dr

¶ liũt sup dorsũ eiꝰ: ⁊ sic capiunt eũ. Postea cõmẽdat eũ ab eo
q̃ oia aialia pascit aerea/aq̃a ⁊ ẕrestria: Uñ dic: a ¶ Oia a te
expectãt vt des illʼ escã i tpe: qz ñ pñt hẕe nisi deꝰ det illʼ.
Uñ sbdit: c ¶ Dãte te illʼ. ſ. escas: e ¶ Colligẽt/eas. Et/ f
¶ Apiente te manũ tuã. ſ. largitas tuę: ⁊ dando fertilitatẽ:
g ¶ Oia iplebũt bonitate. i. cibarijs ⁊
alimẽtis: q̃ dãt ex tua bonitate. h ¶ Auer
tẽte autẽ te faciẽ/ p pctis hoim dans
trę sterilitatẽ/ turbabũt. Iterũ cõmen/
dat eũ a potẽtia dissoluẽdi ⁊ ad nihilũ redi
gẽdi ea q̃ fecẽ: Uñ dic/ k ¶ Auferes spiñ
eoꝝ. i. vitã: l ¶ Et/tũc/ deficiẽt/ ⁊ desi/
nẽt viuere. m ¶ Et i puluerẽ suũ reuer
tent. i. i trã/ de q̃ sũpti sũt. Postea cõmẽ
dat eũ ab inouatiõe trę nascẽtiũ/ cũ dicit:
n ¶ Emitte spiñ tuũ. i. vẽtũ vl volũtatẽ
tuã: p ¶ Et creabũt: terrę nascẽtia: q
¶ Et/tũc/ renouabis faciẽ trę. Reno/
uat eñ tra p flores ⁊ frõdes ⁊ fructꝰ ⁊ her
bas. Ul de resurrectiõe corporꝝ itelligit: ita: k ¶ Auferes
spiñ eoꝝ ⁊c. Sz tũ/ n ¶ Emitte. i. emittes/ o ¶ Spiñ tuũ
. i. potẽtia tuã. Ul Spiñ. i. alias eoꝝ: o ¶ Tuũ: qz eũ crea/
sti: p ¶ Et creabũt. i. recreabũt. q ¶ Et renouabis fa/
ciẽ trę: ad lrãz: qz tũc mũdꝰ inouabit. Et qz tãtꝰ ẽ dñs/ lau/
dat eũ ⁊ b fidicit eũ/ dicẽs: s ¶ Sit glia dñi in seculũ.
Glia/ est frequẽs fama cũ laude. Et ex glia sequit spũalis lę/
¶ ticia: Uñ addit:

Allegorice ✠ oia sũt i mari: Et/ a ¶ Oia/ista/ a te expectãt vt des
illʼ escã i tpe. Libꝰ draconis/ cui dictũ ẽ/ Geñ. iij. c. Terrã
comedes oibꝰ diebꝰ vitę tuę: est tra. i. trena amãtes: qz tales
icorpat sibi diabolꝰ: ¶ ñ nisi deo pmittẽte: Uñ dic: c ¶ Dãte
te. i. pmittẽte te/ d ¶ Illʼ/ dęmõibꝰ: e ¶ Colligẽt/istas escas.
Sz christo manifestato i carne: potestas eoꝝ fuit ẕstricta/ ⁊ bo
nis data fuit facultas bñ opandi. Hoc ẽ qõ seqt: f ¶ Apiẽte
te manũ tuã/ oia iplebũt bonitate. Dan pãis/ p quã
opat/ ẽ filiꝰ: quã apuit/ cũ filiũ i carne manifestauit: ⁊ tũc q̃tũ
i ipo fuit/ oia ipleta st bonitate: qz hoies bonas vias docuit: ⁊
eos bonos fecẽ: sm q̃ dic Job. x. f. Dlta bona opa ondi vob.
Sz interim añ icarnationẽ: h ¶ Auertẽte te faciẽ tuã. i.
differẽte mittere ⁊ manifestare filiũ/ q̃ ẽ facies tua: i ¶ Tur/
babũt/ a tẽptatiõibꝰ diaboli: q̃ i eos maiorẽ potestatẽ habe
bit. Uñ Ps. petit: Onde faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ. Et exigẽtibꝰ
pctis eoꝝ: k ¶ Auferes spiñ eoꝝ. ſ. spiñ ꝓphetię: De q̃. j.
Lorꝝ. xij. a. Alij qdẽ p spiñ dat sm sapię. Sic turbatꝰ erat
saul. j. Regꝝ. xxviij. c. q̃ dicebat: Coarto: nimis/ siqdẽ philisti/
im pugnãt aduersũ me: ⁊ deꝰ recessit a me: ⁊ exaudire me no/
luit/ neqz i manu ꝓphꝑ/ neqz p sõnia. l ¶ Et/ illo spũ ablato/
deficiẽt: ⁊ i puluerẽ suũ reuertẽt. i. recoḡscẽt se puluerẽ
eẽ ⁊ viles: sic abraã/ Geñ. xviij. d. Loq̃r ad dñm meũ cũ sim
cinis ⁊ puluis. Mich. j. c. In domo puluerꝝ puluere vos cõ/
spergite. Sz postqz ita pꝰ ablationẽ ꝓphię hũiliati fuerit: da/
bis eis spiñ tuũ ⁊ ꝓphetabũt: sic i apls factũ est: Uñ sbdit:
n ¶ Emitte spiñ tuũ: de cęlo i apłos. Et ẽ thema in pente/
coste. Actꝝ. ij. a. Factꝰ ẽ repẽte de cęlo sonꝰ/ tanqz adueniẽtis
spũs vęhemẽtꝝ. Joheł. ij. g. Effũdã spiñ meũ sup oẽz carnẽ:
⁊ ꝓphabũt filij vri ⁊ filięvrę. p ¶ Et creabũt: de piscatoribꝰ
facti pdicatores: q ¶ Et renouabis: p baptismũ/ sic agrũ
icultũ. Hiere. iiij. a. Nouate vob nouale. r ¶ Faciẽ trę. i.
ecclię. Esa. xxvij. b. Implebũt faciẽ orb semie. ſ. pdicatiõis
suę: qz i oẽm trã exiuit sonꝰ eoꝝ. Sz qz nõ suã ¶ christi glias
q̃rebant: bñ addit: s ¶ Sit gloria dñi. i. gloria deꝰ deo:
✠ In seculũ. i.

Dozaliter ✠ aboli: vt dz Job. xlj. a. Corpꝰ eiꝰ q̃si scuta fusilia et cõpa
ctũ squamis sese pmẽtibꝰ: vna vni piũgit: ⁊ nec spiraculũ q̃/
dẽ icedit p eas. Itẽ hitat i babylone. i. i pfusiõe pctõꝝ. Esa.
xiij. d. Replebũt domꝰ eoꝝ. ſ. babyloniorꝝ draconibꝰ. Nec so
lũ i his q̃ pctã enormia agũt: ¶ ⁊ i arena. i. i ifructuosis: q̃ nõ
faciũt bona opa. Uñ cõminat Hiere. ix. d. Dabo hierlm in
aceruos arenę/ ⁊ cubilia draconũ. Itẽ i mari. i. i mũdo. Ecech.
xxxij. a. Assimilat es draconi/ q̃ ẽ i mari. Et ẽ icubitor. Ecech.
xxix. a. Draco magne q̃ cubas i medio fluminũ. i. voluptatũ
. ſ. i voluptuosis. Et ẽ cristat: qõ sigt. j. Regꝝ. xvij. a. Cassis
ęrea sup caput eiꝰ. i. dura obstiatio sup mẽtẽ. Et est edax: qõ
sigt Dañ. vltꝝ. e. Fecit massas/ ⁊ dedit i os draconis. Volat/
p supbiã/ ⁊ p subitã tẽptationẽ. Esa. xxx. a. Leo ⁊ leęna ex eis
vipa ⁊ regulꝰ volãs ⁊c. Ingẽs. Ecech. xxix. a. Draco magne
q̃ cubas i medio flũinũ tuoꝝ. Job. xlj. d.
Nõ ẽ ptãs sup trã q̃ ei valeat cõpari. Itẽ
hz os hzeue/ eo q̃ ligat: qz reuera magnũ
ẽ: sm illõ Job. xl. c. Absorbebit fluuiũ ⁊ ñ
mirabit. Cauda ligat elephãtẽ. Cauda di
aboli/ st adulatores ⁊ hypocritę. Elephas
est hõ magnꝰ ⁊ castꝰ: q̃ p eos aliqñ ligat i
pctñ. Apocꝝ. xij. a. Cauda draconis tra/
xit tertiã partẽ stellarũ. Est etiã peruigil.
Job. xxx. c. Qui me comedũt nõ dormi/
unt. Astu decipit. i. fraude. Esa. xxxij. b.
Fraudulẽti vasa pessima sũt. Apocꝝ. xij.
b. Qui seducit vniuersũ orbẽ. Aspiciens
acute. Eccj. xliij. b. Oculꝰ malꝰ ad mala:
⁊ nõ satiabit. Et est pugnax. Apocꝝ. xij. b. Michael ⁊ ange/
li eius pugnabãt cũ dracone. Sensus petit. i. itellectũ ⁊ affe/
ctũ/ ⁊ aures obedientię: ⁊ nares ꝓuidentię. j. Regꝝ. xj. a. In
hoc inquit feriã vobiscũ fędus: vt eruam oĩm vestrũ oculos
dextros. Ecech. xxij. d. Aures tuas ⁊ nares tuas prescidet.
Itẽ ẽ capitosꝰ. Apocꝝ. xij. a. Draco habebat capita septẽ. Et
xvij. a. Bestia coccinea habebat capita septẽ ⁊ cornua decẽ.
Sup. Tu cõfregisti capita draconis. ſ. septẽ vitia capitalia.
Decẽ cornua/ sũt trãsgressiões decalogi. a ¶ Oia a te expe
ctãt vt des illʼ escã i tpe. Si oia expectãt: q̃ q̃ ñ expectat
nihil ẽ: Ergo q̃ a mũdo vl ab hoie expectãt/ vl p sapiaz mũ/
di deũ ꝓuenire volũt: nihil sũt: ⁊ socij eiꝰ q̃ nõ ẽ: Job. xxiij.
c. b ¶ Ut des. Hoc ẽ ꝗ simoniacos: q̃ emũt aut vẽdũt spi/
rituale: Hoc ẽ etiã ꝗ ꝓmaturos/ q̃ hñt ꝓbendas ⁊ bñficia an/
teq̃ sciãt nõ solũ spũalia tractare: ¶ ⁊ tpalia dispensare: sic q̃
daret pullo eqno ꝓbẽdã añq̃ sciret aut posset comedere. Nõ
ꝓstituit dñs eposꝰ vt dẽt talibꝰ ꝓbẽdas: ¶ sic dz Luc. xij. e. vt
det illʼ i tpe: ñ supflua/ ¶ mẽsurã. Qõ etiã inuit cũ sbiũgit: c
Dãte te illʼ colligẽt: q̃si nõ tãtũ dabis eis q̃ nõ sufficiãt ad
colligẽdũ: sic ⁊ dõmãa dz: Colligat ex eo vnusq̃sq̃ q̃tũ suffi/
cit. Sz qz Prouer. xxx. c. Ignis nũq̃z dic sufficit. ſ. ignis cupi
ditatꝝ: Ibi dęmiat qd vni sufficiat/ dicẽs Exo. xvj. d. Colli/
gat ex eo vnusq̃sq̃ q̃tũ sufficit ad vescendũ/ gomor p capita
singula. Cuilibet eñ sufficit vnũ bñficiũ aut vna ꝓbenda ad
vescẽdũ: licet forte nõ ad luxuriãdũ aut ad põpas seculi du/
cẽdũ. f ¶ Apiente te manũ tuã. ſ. largitas: g ¶ Oia im/
plebũt bonitate. i. dei bñficijs: Quia vt dz Jacob. j. a.
Oibꝰ dat affluentẽ. Eccj. xviij. b. Misericordia hois circa prmũ
suũ: mirfatio ãt dei sup oẽz carnẽ. h ¶ Auertẽte aũt te fa/
ciẽ turbabũt. Dñs auertit faciẽ ab hoie: cũ eũ flagellãdo
se iratũ ondit: sic Geñ. xxxj. a. dixit iacob ad laban: Uideo fa
ciẽ pris vri q̃ ñ sit erga me sic heri ⁊ nudiustertiꝰ. Et tũc tur/
bãt hoies ad pniaz. Hiere. xxxj. d. Postq̃z ondisti mihi. ſ. te
iratũ: pcussi femur meũ: ꝓfusꝰ sũ ⁊ erubui. Hoc ẽ qõ b sbdit:
k ¶ Auferes spiñ eoꝝ. ſ. spiñ supbię: qz i tribulatiõe auferẽt
spũs elatiõis. Job. vj. a. Sagitte dñi i me sũt: q̃z idignatio
ebibit spiñ meũ. l ¶ Et deficiẽt. ſ. ab illo spũ. Quia Pro/
uerb. xij. a. Uerte ipios ⁊ ñ erũt. m ¶ Et i puluerẽ suũ re/
uertẽt. i. se puluerẽ eẽ ꝛcoḡscẽt. Et cũ sic fuerit fuerit i pulue
rẽ: n ¶ Emitte spiñ tuũ. i. grãz spũsscti: p ¶ Et creabũt/
ex illo nihilo hũilitatꝝ ⁊ puluerꝝ: ⁊ supaddito spũ tuo/ viuẽt.
Et nota q̃ dic duo. ſ. creabũt: et/ renouabis faciẽ trę.
Hi st duo effectꝰ grę. Pctñ eñ i hoie oĩno destruit ⁊ ãnihi/
lat similitudinẽ dei: q̃ est q̃ ad gratuita: imaginẽ aũt dei: q̃ est q̃
ad naturalia/ licet nõ destruat: tũ diminuit ⁊ deturpat: Gra
tia q̃ pctõ opponit/ restituit qõ pctñ abstulerat: Uñ dic: n
¶ Emitte spiñ tuũ. i. grãz spũs tui: p ¶ Et creabũt: q̃tũ
ad similitudinẽ/ q̃ oĩno pierat/ ⁊ nihil facta erat. q ¶ Et reno/
uabis faciẽ trę. i. aię/ q̃tũ ad imaginẽ/ q̃ deturpata erat.
Geñ. j. a. Terra erat iamis ⁊ vacua. Eph. iiij. f. Reuouami
spũ mentꝝ vrę ⁊c. Hoc aũt totũ ẽ ad glias dei/ ⁊ dz esse: Uñ
sbdit: s ¶ Sit glia dñi i seculũ. i. i ętnũ: ex hac. ſ. renoua/
Q 3 ✠ tione: qz

Ps. 73.

De simoniacis et habẽtibus plures prebẽdas

Exo. 16. d.

Ps. 79.

Ps. 18.

Al. tuãe
Al. tibũ
Al. topozuno. Al. dedit eis
Al. vniuersa
Al. tuã
Al. tpuertent
Al. tEmittes
Al. renouabis

a oia a te expectãt vt des illis
b escã i tpe. Bãte te illʼ colli
c gẽt: apiẽte te manũ tuã oia
d iplebunt bonitate. Auertẽ/
e te aũt te faciẽ turbabũt: aũ
f feres spiñ eoꝝ ⁊ deficiẽt: et i
g puluerẽ suũ reuertẽt. Emit
h tẽ spiñ tũũ et creabũt: ⁊ re/
i nouabis faciẽ trę. Sit glia

ticia: Uñ addit: b Lętabiť dñs i opib' suis. i. faciet vos lętari: ⁊ maxie i opib' terribilib': Uñ addit: c Qui respicit terrā ⁊ facit eā tremere. q. d. ita defacili facit tremo/tū: sic respicit eā. f Qui tāgit mōtes/caloze solis: h Et fumigāt/calefacti. Fumigāt etiā q̄dā mōtes eructuātes ⁊ p/mentes ignē.

Allegorice Al. †eternū Al. †seculi Al. †aspicit Al. †fumigabūt Al. †Suauis sit ei disputa/tio mea: ego āt iocūdabor Al. †iniusti Al. †dñm

a In secl'm. i. i ętnū: Et sic: b Lętabiť dñs i opib' suis. i. in eis q̄ facit i eis. Misi em gl'ia deť deo/nō lętať dñs in opib'/q̄tūcūq̄ bona videāť. Matth. vj. c. Si oculus tuus fuerit nequā: totū corpus tuū tenebrosū erit. Et q̄ sūt opa quę opať deus p apl'os: Cōuersio pctōrū: Uñ addit: c Qui respicit/oculo miscōię: d Terrā. i. trena corda. e Et facit eā tremē: p timorē. Eccl'j. xvj. c. Cū aspexerit illa deus/tremore concutiēť. f Qui tāgit: iteri' pterrēdo ⁊ inspirādo: vl' exteri' flagellādo: g Mōtes. i. magnos ⁊ eleuatos i secl'o. Job. xix. c. Dan' dñi tetigit me. h Et tacti/fumigāt: p cōpūctionē ⁊ deuotionē. Sic tactus paulus fumigauit. Esa. vj. b. Cōmota sūt superliminaria cardinū a voce clamantis: ⁊ domus impleta est fumo.

Act. 9.

Moraliter

* tiōe: Quia/ b Lętabiť dñs in opib' suis: sm illō Beñ. j. d. Uidit deus cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona. Uñ āt diē: Sit gl'ia dñi i secl'm. i. in ęternū: ad differētia gl'ię hominū: q̄ cito trāsit. Esa. xl. b. Omis gloria eius quasi flos fęni. Lętabiť i opib'. Duo sūt genera operū dñi: videlicet opa miscōię/⁊ opa iusticię: Et i vtroq̄ lętať dñs: videlicet cū iuste punit: ⁊ cū pie retribuit. Deut. xxviij. g. Sic āt lętat' ē dñs sup vos/bñ vobis faciēs/vosq̄ multiplicās: sic lętabiť dispdēs vos atq̄ subuertēs. De his duob' opib' subiūgit: c Qui respicit/oculo miscōię: d Terrā/corda terrenor: e Et facit eā tremē/p timorē: vt supra dictū ē. f Qui tāgit/puniēdo/ g Mōtes. i. supbos: h Et fumigāt/i iferno. Esa. lxv. a. Qui dicūt recede a me/ne appropinq̄s mihi: q̄ i/mūd' es/Ecce supbia. Isti fum' erūt i furore meo/ignis ardēs tota die. i Cātabo dño. Tertia ps: i q̄ pmittit se sp laudatur. Diē q̄: Cātabo dño/laudando cū p bñficiis supra dictl': ⁊ sm lrā ⁊ sm allegoriā. k In vita mea. i. sp/dū viuo i hac vita. Hiero'. Mūq̄ meū iuuāte dño cessabit eloquium. Ul' pōt ita legi/vt nō ad hāc vitā restringať: ⁊ etiā ad vitā ęternā extēdať: i q̄ erit cant' ⁊ laudatio iugl' ⁊ ęterna. Ps. Ps. 70. In te cātatio mea sp. Et alibi: In secl'a seculorū laudabūt te. Ps. 85. Nec solū ore cantabo: ⁊ manu/ l Psallā deo meo q̄/diu sū. i. bona opa faciā i pñti: nō em i futuro opari licebit. Gal'. vlt'. c. Dū tps habem' operemur bonū ad oēs. Et ex his duob' sequiť: o Jocūdū sit ei eloquiū meū. s. laus. Cū em hō laudās deū bona opa facit: tūc laus illa iocūda ē deo. Ps. 146. Uñ ⁊. j. sil'r dicit: Laudate dñm qm̄ bon' est psalm': deo nro sit iocūda decoraq̄ laudatio. Jocūda q̄tū ad deū/cui fit: decora q̄tū ad hoies/corā q̄bus fit. Jocūda nō est deo/nisi bona opa pcomitenť: Quia sic ōr. s. Pctōri dixit deus: quare tu enarras iusticiās meas ⁊c. Nec decora est hoib': qz sic dicit Eccl'j. xv. c. Nō est speciosa laus i ore pctōrl'. p Ego vo dlectabor i dño: vt mutua sit pdelectatio: Sic dr. j. Job. iiij. d. In deo manet: ⁊ deus i eo. Et Apocl'. iij. d. Cęnabo cū illo/⁊ ipse mecū. Et exēplo mei delectantl' i dño: q Deficiāt pctōres a terra. i. a terrenitate/vt iā terrena nō agāt aut diligant. Et dicit/peccatores/in se: et iniqui/in alios supple/deficiāt: ita vt nō sint. s. iniqui: sm illud Prouer. xij. a. Uerte ipios ⁊ nō erūt. Et p his oib': r Bñdic aia mea dño: vt pus. Periodalis est iste psalm': qz ab eodē icipit ⁊ ēminať: In q̄ inuit q̄ finis bonor sil'is ē pncipio: qz pseuerāt i bono: ñ sic stulti q̄b' diē apl's Gal'. iij. a. Sic stulti estl' vt cū spū cęperitl' nūc carne psumamini. Tota ista expositio

Moraliter

mozal' ē satl': ⁊ adhuc possum' alić exponere mozalić. s Cātabo ⁊c. Sup imediate dictū ē: f Qui tāgit mōtes. s. supbos pctōres puniēdo: h Et fumigāt/i igne iferni. Uñ mō ꝓpha i psona pęnitētl' timentl' illā siniaz/diē: i Cātabo dñi i secūlū: lętabiť dñs in opib' suis. Qui respicit terrā et facit eā tremē: q̄ tangit mōtes ⁊ fumigāt. Cantabo dño i vitā mea: psallā deo meo q̄diu sū. Jocundū sit ei eloquiū meū: ego vo delectabor i dño. Deficiāt peccatores a terra et iniqui ita vt nō sint: bñdic aia mea dño. Alleluia. CIIII.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t

dño/i pfessiōe pctōr. Esa. xxlij. d. Sume citharā: circūi ciuitatē meretrix obliuiōi tradita: bñ cane: freqnta cāticū. Meretrix obliuiōi tradita ē peccatrix aia: q̄ vz sumere volūtarie citharā. i. pniaz: i q̄ extēdāť ⁊ arceāť mēbra corpis ⁊ vires aię: sic chordę i cithara: Et circūire ciuitatē cordis sui: recogitādo oēs ānos suos i amaritudie aię: Bñ canere/bñ pfitēdo. Et nota q̄ nō bñ canit q̄ notas trāsilit/vel falsificat/vl' diminuit/vl' q̄ discordat. Hęc q̄nq̄ fiūt i pfessiōe. Notas trāsilit: q̄ pctā aliq̄ de q̄b' recolit/i pfessiōe tacet: Falsificat/q̄ mentiť: Diminuit/q̄ excusat: Discordat/q̄ corde nō pęnitet: vz em pcordare cor ori: ⁊ pritio pfessiōi. Sic q̄ debet cātare: sed/dño/nō mūdo. i. vt dei grāz/nō hoim/acqrat: Cōtra hypocritas: q̄ pfitenť vt boni videanť. k In vita mea. Hoc ē pra eos q̄ cū icipiūt mori: tūc icipiūt pfiteri. Eccl'j. xvij. d. Uñ morte pfitere: a mortuo q̄si nihil perit pfessio: Cōfiteberl' viuēs: viu' ⁊ sanus cōfiteberl' ⁊ laudabis deū: ⁊ gloriaberl' in miserationibus illi'. Post pfessionē sequi debet satisfactio: Uñ addit: l Psallā. i. lęte opabor: m Deo meo. i. ad honorē ei': n Q̄diu sū. Job. xxxij. d. Nescio q̄diu sbsistā: ⁊ si p' modicū tollat me factor me'. Tūc aūt dñs accęptā habet hois pfessionē: qñ sequiť satisfactio: Uñ subdit: o Jocūdū sit ei eloquiū meū. s. cōfessio. Et tūc maxie est iocūda: qñ nō reuertiť ad vomitū: Uñ hoc orādo/diē: Jocūdū sit. Ps. Si mei nō fuerint dñati. s. dęmones ⁊ mali mor': tūc imaculat' ero: ⁊ emūdabor a delicto maximo: ⁊ erūt vt cōplaceant eloquia ors mei. Postq̄ aūt ita hō de pctō exiuit: tūc icipiūt ei sape spūalia ⁊ cęlestia: ⁊ ēmittit ei dñs pfolatiōes: Uñ addit: p Ego vo/decętero: delectabor i dño: q̄ pus delectabar i pctō: sm illud Job. xxx. a. Esse sub sentib' delitias cōputabāť. Hāc aūt delectationē i deo habēdā q̄nq̄ ipediūt multū tēptatiōes ⁊ mor' carnales: Uñ petēdo subiūgit: q Deficiāt pctōres a terra. i. prauī mor' a corde: q̄ dicunť pctōres: qz sūt pncipiū pcti. r Et iniq̄. i. mor' auaricię ⁊ crudelitat': s Ita vt/penit'/nō sint: et ꝑ defacili magis fit: qñ in pncipio resistiť eis. Uñ. s. In matutino interficiebā oēs pctōres trę ⁊c. i. in pncipio tēptatiōis oēs prauos mor'. Cassian': Dū adhuc puuli sūt: allide filios babylonis. i. sensus carnales: ne si teneri nō fuerint enecati/in nrāz pniciē pualescāt: ⁊ postea firmi' radicati/nō possint euelli. Tūc aūt solēt magl' itrare ad aiaz isti prauī mor': qñ eā iueniūt ociosā. Uñ hortať suā aiaz/vt occupet se i dei laudib': dicēs et pludēs: t Bñdic aia mea dño: ⁊ sic intēta dei laudib'/talibus motib' nō poterl' intēdere. Esa. xlviij. b. Infrenabo te laude mea/ne itereas. Prouer. xj. d. Aia q̄ bñdicit/ipinguabiť.

Ps. 100. Ps. 100. Partitio psalmi

Ps. 70. Ps. 85. Ps. 146. Ps. 49.

Tertia pars

c Confitemini dño ⁊c. Expositio Ps. CIIII. Titul'. Alleluia. In pcedēti psalmo iuitauit nos psalmista ad laudādū deū ꝓpt opa creatiōis: hic iuitat ad laudādū ꝓpt bñficia q̄ ptulit filij isrl': qz eadē ⁊ melior datur' ē nob'/si sum' veri filij isrl': sic ōr Matth. iij. b. Potēs est dñs de lapidib' istl' suscitare filios abraę. Et qz ad laudē iuitat: bñ i titulo pmiť/Alleluia: qd̄ iterptať: laudate i/uisibilē. Hā allelu/idē est qd laudare: ia/ꝓ vnū est de noib' dei. Et sic suas significatiōes habent cętera noia ei': vt el qd fortē/⁊ sabaoth exercituū: sic ⁊ hoc nomē/ia/iuisibilē significat: ⁊ deo tm̄mō conuenit. Prescribiť aūt viginti psalmis: i q̄b' ⁊ magnalia dei describunť: ⁊ magna exultatiōe gaudeť. Hac igiť voce ad laudē dei inuitat. Hęc est intentio. Modi'. Sex sūt partitiōes. Primo monet fideles vt deū sp exquirāt. Secūdo eos p patriarchar exēpla pfirmat: ibi: Memētote. Tertio breuiter tangit q̄ de regno ad regnū transierunt: ibi: Cū essent numero breui. Quarto narrat q̄d factū est cū trāsirēt: ibi: Et vocauit famē. Quinto q̄ fecit i ęgypto breuiť tāgit: ⁊ postea narrat: ibi: Et auxit. Sexto enūerat bñficia q̄ fecit eis: educēs eos ō ̄ra ęgypto: ⁊ iducēs i ̄trā pmissionis: ibi: Et eduxit eos: Tū sm Augl'. nō ibi icipit: ꝑ post: ibi: Expandit nubē. Et ibi enumerat illa bñficia quę fecit eis deus iter